

MUTANT CHRONICLES

GREAT BATTLE FOR VENUS

Dva roky uplynuly od Velké bitvy o Mars, a nyní začne Velká bitva o Venuši. Černá legie znovu vytvořila svůj teleportační portál a skrz něj zahájila masivní invazi. Venuše, ráj Sluneční soustavy, je tak ohrožen a Bauhaus i Bratrstvo varovaly zbytek lidstva. Je jasné, že pokud padne Venuše, Bratrstvo bude významně oslabeno a pak již Černé legii v dobytí Sluneční soustavy zřejmě nebude stát nikdo v cestě. Pozornost korporací a Kartelu se proto plně obrátila na tuto planetu.

Bauhauská obranná flotila zpozorovala přítomnost portálu na ostrově Bell Regio, který se nachází jižně od hlavního kontinentu Ishtar Terra. Bell Regio je džunglový ostrov, kde se rozléhají velmi husté a nepřístupné deštné pralesy. A v samotném středu ostrova se portál nachází, obklopen důmyslným opevněním podobným tomu z Velké bitvy o Mars. Zákopy, příkopy, obranné zdi a minová pole jsou všude kolem, v několika řadách. Kromě nich Černá legie využila také přírodní podmínky – hustý les, keře, močály a bažiny, řeky plné piraň, krokodýlů a některých větších monster. Navíc, v oblasti se nachází velké množství masožravých květin schopných pozřít člověka.

Dalším nepříjemným faktem je to, že co nevidět začne období monzunů a tehdy se bojiště stane ještě nepřehlednějším a neprůchodnějším. Bauhaus proto doporučil, aby byla útočná akce provedena co nejdříve. Pozemní maršál Friedrich Piquarde se tohoto úkolu zhostil a začal budovat útočnou sílu, která se bude muset přesunout po moři a vylodit se na břehu. Námořní flotile velí Štábní admirál Sophie Karlsteinová. Flotila se přiblížila k ostrovu, ovšem velmi záhy zjistila, že ostrov je bráněn námořními silami Černé legie, které jsou poskytovány pěti citadelami z okolních válečných zón.

Bratrstvo také potvrdilo, že Černá legie zahájila protiútok na ostrovech Thann, Eisila a Wagner. Nejprve zřejmě bude nutné zastavit protiútok, porazit námořní flotilu a provést úspěšné vylodění na Bell Regio. Kapitál a Mishima ihned sestavily své námořní síly ze základen na souostroví Graveton. Imperiál vyslal své jednotky z kontinentu Aphrodite Terra a Kybertronik mobilizoval menší kontingent z Kyberportu na ostrově severně od Colonie. Kartel, pod vedením Admirála flotily Jacksona Morgana, si vzal opět na starost zastavování šíření Černé legie, takže útoku samotného se nezúčastní.

Zatímco se lidstvo připravovalo do boje, Černá legie opevňovala svůj portál. Algerothův Vojevůdce Nefaritů Agrigar, jehož citadela leží v oblasti Ovda Massif, zahájil plnou mobilizaci. Ilianina služebnice, Vojevůdkyně Nefaritů Gwoona zahájila přípravy v citadele v oblasti Thetis Massif. Semaiův Vojevůdce Nefaritů Sargasis již vyslal nějaké své jednotky z citadely v oblasti Grieg Peninsula. Muawijheův Vojevůdce Nefaritů Malchor připravil své kohorty v oblasti Falke Insel, kde leží i jeho citadela. A konečně Demnogonisův poskok, Vojevůdce Nefaritů Lantus mobilizoval své síly na ostrově Muspell. Ten sice leží daleko od válečné zóny, ale alespoň bude jeho útok nejvíce nepředpokládaný.

Černá legie se snaží získat čas na svou stranu. Pokud se jí podaří lidskou invazi jakkoliv zbrzdit, nastanou mohutné oceánské bouře a přívaly deště na všech přilehlých zónách. Pak bude lidstvo ve velké nevýhodě. Bratrstvo připravilo obranu posvátného území Cardinal Peninsula, na kterém stojí pomník Durand's Fall, místo, kde padl První kardinál v boji s Algerothem. Bratrstvo věří, že tento pomník bude centrem lidské morálky během tohoto konfliktu. Pokud padne, bude to předzvěst pádu samotné Venuše.

Kapitán Wilfred Falotti a jeho kopilotka poručík Laura Sternbergová byli povoláni do služby. Bauhauská Vzdušná flotila chce využít jejich prototypu vrtulníku Panzercopter Super k boji proti Černé legii, protože si je vědoma toho, že tento stroj se již mnohokrát vyznamenal. Wilfred a Laura se dostavili na leteckou základnu ve městě Bernheim, kde jim bylo svěřeno velení nad částí Vzdušné flotily, která bude tvořit obranu kontinentu Ishtar Terra. Úkolem jejich helikoptérové armády bude zlikvidovat jakoukoliv přítomnost nepřítelů a zabránit jeho útoku na Heimburg.

Bitva o Tendra Peninsula: Námořní základna Bauhausu na Tendra Peninsula zachytila na svých radarech mnoho nepřátelských plavidel. Blížily se. Kapitán základny stál u obrazovky radaru a ne moc potěšeně sledoval blikající červené tečky. Operátor radarů je identifikoval jako Černou legii, mnoho silných lodí. Kapitán základny ihned kontaktoval vrchní velitelství – invaze začala i na Ishtar Terra. Ovšem Bauhaus nemá v oblasti k dispozici žádnou flotilu a tak si bude muset základna vystačit jen s obrannými děly. Stanicí se rozezvučelo poplašné houkání. Všichni vojáci běželi k palebným postům. Kapitán sledoval obzor dalekohledem. Flotila Černé legie se blížila...

Arghan Keronis si prohlížel svůj výtvar – prototyp robotnického Roztoče Mk. II. Byl to již sice poměrně starý vynález, ale dosud ho neměl Keronis příležitost otestovat. Keronis si také uvědomil, že když se před dvěma lety v Kyberopolis na Marsu telepaticky propojil s kacířem, vytvořilo se mezi nimi pouto. A právě to se nyní znovu aktivovalo. Cítil přítomnost Apoštola Demnogonise na každém kroku, jako by ho neustále pozoroval. A to by mohlo zhatit každou misi, které by se Arghan účastnil. Proto se rozhodl, že půjde do exilu. Zažádal 13. exekutivu o dočasné stažení ze služby. Ta souhlasila, přeci jen byla to běžná praxe, kterou Kybertronik aplikoval již od svého založení.

Keronis se však rozhodl, že před svým odchodem bude muset plukovníka Jasse McKirdise otestovat v boji. Uložil ho do kovového skeletu Roztoče Mk. II a sdělil mu, že se Velké bitvy o Venuši bude účastnit jen skrze Avatara III Ultra. McKirdisovy bude také propůjčen Avalon a loď *WarLord*. Když mu všechny instrukce předal, odešel do budovy HQ na Luně a loď *WarLord* s novým majitelem se vznesla na nebe.

Arghan vstoupil do opuštěného podlaží budovy, kde na něj čekal jeden z Operačních dozorců. Sdělil, že mu 13. exekutiva udělila novou totožnost. Kybertronik plánuje simulovat zničení jeho lodě i s ním na palubě. Jeho podoba je ale již známá, proto bude muset zůstat v ústraní několik dlouhých let. Ceres se nedoporučuje, protože kdyby veřejnost neuvěřila, že Keronis zemřel, začala by hledat nejdřív právě v místě jeho domova. Keronisovo nové jméno je Luis Zegener a jeho místem nasazení bude divize CRI. Keronis se poté připojil do Subreality.

WarLord přistál v hangáru juggernaughtu *Edison*, třídy *Odyssey*. Ten se zrovna opravoval, protože byl poškozen během menší potyčky s Černou legií, během které zemřel jeho kapitán. Kapitána ale nahradil nedávno povýšený admirál Sergej Perkyn.

Na velitelství IKB na Victorii přišla další zpráva. Jistý poručík přišel k plukovníkovi do kanceláře, aby mu ji sdělil – IKB na Luně přišlo o další tým agentů. Byli postříleni. Zdá se, že za vraždami stojí ten stejný pachatel, který za sebou zanechává symbol démona zabodávajícího dýku do Imperiální vlajky. Ten už může za zabití 43 lidí. Před rokem a půl na Luně začali mizet agenti, nyní jich je tam jen minimum. Všichni se vydávají za občany jiných frakcí. Před půlhodinou ale došla nová zpráva – na ambasádě byli zastřeleni tři občané Imperiálu, pachatel stejný.

Plukovník nařizuje, aby se s vyšetřováním začalo od začátku, od doby před rokem a tři čtvrtě. Tehdy byl ztracen první tým agentů, pod vedením podplukovníka Michaela Paxtona. IKB musí za každou cenu zjistit, kdo je tím záhadným vrahem.

Už mnoho let uplynulo od doby, kdy se Bogues „Bílý jeřáb“ setkal s Mistrem stínů Satirou „Stínem“. Od těch dob se už naučil obstojně ovládat své schopnosti Ki, i když na svého učitele ještě pořád neměl. Jednoho dne si Satira Bogues zavolal do svého sídla, v opuštěném domě na okraji Luna City. Takovéhle návštěvy poslední dobou nebyly moc časté a proto byl Bogues nervózní. Satira si ho zavolal, aby mu zadal závěrečnou zkoušku jeho výcviku. Bogues musí proniknout do sídla jednoho gangu a zabít jeho vůdce. Jediné, co Satira Boguesovi poradil bylo jméno toho vůdce – George Oswald. Vše ostatní je na Boguesovi.

Bogues úkol přijal s nadšením. Vzal si svoji katanu a wakizashi, nasedl do auta a vydal se do centra města. Protože jméno vůdce bylo anglické, mohlo se jednat o zločince z řad Kapitolu, Imperiálu a nebo i Kybertroniku. Vydal se proto nejdříve do kapitolské čtvrti, známé jako Menší Mars. Projížděl několik hospod i hotelů a vyptával se všemožných lidí. Jenom policii se raději vyhýbal. Nechtěl do toho nikoho dalšího zatahovat. Když neuspěl, rozjel se do imperiální čtvrti, kde celý pokus opakoval. Ale tentokrát úspěšně – v imperiálním hotelu Ritz se dozvěděl, že ten muž tu byl nedávno ubytován. Ze záznamů vyplynulo, že bydlí kdesi v zapadlé části čtvrti.

Letadlová loď Kybertroniku třídy Hephaestus, doprovázena dvěma těžkými čluny třídy Athena a ponorkou třídy Erebus opustila bezpečí přístavu Kyberport a vydala se směrem na jihozápad. Flotila dostatečně malá a lehká na to, aby se dokázala přiblížit k ostrovu Bell Regio bez toho, aby na sebe připoutala příliš velkou pozornost ze strany Černé legie – nebo korporačních sil v oblasti.

Oficiálně byla toto průzkumná mise. Na palubě letadlové lodi bylo připraveno šest letounů Vážka, které měly posloužit jako průzkumné stroje. Ve skutečnosti tedy mělo pět z nich převézt čtyřčlenná družstva Kyberportského komanda a Zrcadlounů a vysadit je na ostrov. Šestá Vážka tu byla jako záloha, pro případ, že by cestou zpět bylo ztraceno víc Vážek, než by bylo následně třeba k vyzvednutí přeživších výsadkářů. Na palubě byly dále tři bezpilotní stíhačky Ocelová vos. Tato flotila nebyla bitevní, veškerá výzbroj měla sloužit k odrážení útoků lehkých jednotek, které by byly dost rychlé, aby lodě dohnaly. Při prvních známkách ohrožení má kapitán příkaz flotilu stáhnout z rizikové oblasti a vyčkat na posily. Je však nad slunce jasnější, že žádné neprijdou, pokud jim k tomu výsadek nedá důvod tím, že by našel něco, co by stálo za risk.

Tohle rozhodně nebude snadná mise. Operace v týlu nepřítele jsou vždy riskantní, obzvlášť když je nepřítelem Černá legie. A v této chvíli bylo na ostrově tolik Černých legionářů, že pomalu přepadávali ze všech stran do moře. Tohle byla téměř jistě sebevražedná mise, major Harison to věděl a bylo mu jasné, že proto téhle misi velí on a ne někdo, jehož ztráta by byla pro velení bolestná. Šest let ve službě v Kyberportském komandu zjevně neznamenal nic ve srovnání s neuposlechnutím rozkazu a obětováním velice drahého Vyhlažovače na záchranu života několika levných Vojáků Kyberkurity a bezcenných civilistů.

To bylo teď ale úplně jedno, protože se do splnění té sebevražedné mise musel tak jako tak pokusit. Průzkum, rozmístění náloží pro vyčištění některých míst a především lokalizace a získání pár zajímavých kousků Černé technologie.

Flotila Černé legie se mezitím přiblížila k základně Tendra Peninsula na dostřel. A ihned se spustila dělostřelba, jak ze strany základny, tak ze strany flotily. Palba lodí rozrývala pobřeží i železobetonové zdi základny, klidná mořská hladina se rozvlnila pod náparem mnoha desítek granátů. Ale základna samotná nemohla dlouho vydržet. Kapitán věděl, že budou moci odolávat tak maximálně pár hodin. Nutně potřebuje námořnictvo nebo alespoň letectvo. Vydal proto volání o pomoc, na všech kanálech.

Inkvizitor Majoris Marcus Denevius byl pověřen vedením sil Bratrstva v této Velké bitvě. Tohle bylo první velké Deneviovovo nasazení, do té doby to byl spíše jen takový úředníček. Ale to se teď mělo změnit. Denevius byl zrovna v katedrále ve Volksburgu a oprašoval tam své znalosti boje. Cvičným mečem sekal po figurínách, které se houpaly zavěšeny na provazech kolem něj. Měl jen jednoduchou tuniku bez jakýchkoliv chráničů. Cvičil už od časného rána a tak byl nyní dost unaven. Všiml si, že do tréninkové místnosti přichází nějaký podřízený, a tak přestal. Zasunul meč do pouzdra, posadil se na židli a utíral pot z čela.

Příchozí ho informoval o tom, že se má neprodleně dostavit do základny číslo 5. Denevius je překvapen, nečekal, že půjde do akce takhle brzy. Je tam ale zapotřebí. Černá legie vyslala z ostrova mnoho flotil, které napadají všechny pobřežní základny. Marcus se oblékl do svého brnění, které měl již přichystané, k pasu připnul knihu Zákona a pochvu s mečem, a přes rameno si pověsil kulomet AC-40 Rozhřešitel. Vyšel ven, kde už čekal transportní letoun Daidalos a několik členů Zuřivé Elitní gardy. Jakmile Marcus nastoupil, vojáci nastoupili také, rampa se zavřela a letoun se vznesl k nebi, následován letkou helikoptér Oblačné kopí, Oblačná pěst a Oblačné kladivo. Celá jednotka se vydala na západní pobřeží Colonie, kde se nacházela ona základna.

Po několikahodinovém letu Marcus přistál a ihned si to namířil do místního velitelství. Všude byl velký rozruch, vojáci Bratrstva běhali mezi budovami a přenášeli různé těžké zbraně a munici na pobřeží, kde se již silně doplňovala zdejší obrana. Ta stávající totiž zřejmě nebude stačit. Na velitelství byl Inkvizitor – místní velitel – a několik dalších důstojníků.

Podle Inkvizitorova hlášení byla zachycena velká flotila, která se blíží přímo k základně 5. A další flotila již prý napadla základnu Bauhausu. Černá legie se prý přiblíží do dvou hodin. Za stejnou dobu však ale dorazí i flotila Bratrstva. Marcus přebírá velení nad základnou a očekává hlášení ze všech stanovišť každých deset minut.

Bogues zatím dorazil do oné části města, kde se měl George Oswald nacházet. Auto zaparkoval trochu opodál, protože tahle část města se hemžila různými zločinci a bezdomovci. Bogues přišel ke dveřím do jednoho bytu a zaklepal. Ozval se nějaký hlas a za chvíli se dveře otevřely. Bogues netušil, proč zaklepal zrovna na tyhle dveře, když tu byla spousta jiných. Ale měl takové nutkání... Ve dveřích se objevila žena, neupravená, očividně zrovna vstala z postele.

Bogues se ji zeptal, jestli tu někde nebyl Oswald, ale žena ho odbyla a zabouchla dveře. Bogues chvíli stál zaražen, ale pak ucítil, že tu není něco v pořádku. Jediným výkopem vyrazil dveře a vběhl dovnitř, aby tak zahlédl jakousi postavu utíkající do vedlejšího pokoje. Žena byla tak vylekaná, že se vůbec nehýbala. Bogues ji ignoroval a rozběhl se za tou postavou. Byl to muž. Utíkal po schodech do prvního patra a potom pokračoval na požární schodiště. Bogues mu byl v patách.

Muž neběžel dolů, ale nahoru, na střechu. Měl docela velký náskok a navíc byl ozbrojen. Jakmile pod sebou spatřil Boguese, vytáhl automatickou pistoli a poslal za ním krátkou dávku. Naštěstí se většina kulek odrazila od mřížové podlahy, jiné šly mimo. Muž zanechal marného snažení a běžel dál. Za chvíli dorazil na střechu, kde cosi bylo pod plátěnou plachtou. Bogues se blížil. Muž nečekal, strhnul plachtu a odhalil tak malou osobní helikoptéru. Naskočil do ní a nastartoval. Bogues právě přibíhal na střechu.

Helikoptéra se zvedala do vzduchu, ale Bogues se ji na poslední chvíli chytil. Jednou rukou se držel přistávací lyžiny, druhou si podával katanu. Snažil se zasáhnout pilota, který za sebou ani nestačil zavřít dveře.

Ale pilot si toho všiml a znovu vystřelil. Bogues to schytl do zápěstí a musel se pustit. Padal asi dvacet metrů a skončil na střeše sousedního domu. Vstal, uklidil katanu a prohlédl si své zranění. Prsty vytáhl trojici kulek a rány se po krátké meditaci zacelily. Bogues věděl, že ten muž je s největší pravděpodobností George Oswald. Helikoptéra letěla na západ a tak Bogues seběhl dolů, nastoupil do auta a vydal se za ní.

Nefarit Lantus seděl na trůnu své citadely a byl ponořený do hlubokého zamyšlení. Přemýšlel o tom, co se doslechl z Velké bitvy o Mars před dvěma lety. Jeden z kacířů se prý osobně setkal s mužem jménem Arghan Keronis a napojil se na jeho mysl pomocí Černé symetrie. Ale to, co uvnitř viděl, bylo velmi zvláštní. Škoda, že se ten kacíř už nikdy nevrátil, mohl by o tom podat zajímavé svědectví. Ale nevalilo to. Sám Demnogonis slyší každou myšlenku každého svého stoupence, takže se dozvěděl i o tomto kacíři.

Těsně před invazí na Venuši proto poslal Lantusovy podrobné instrukce co dál. Nyní jen Lantus očekával příchod nějakého posla od Apoštola Semaie. Prý se to také nějak týká Arghana. Lantuse ze zamyšlení vytrhl jeden Voják nákazy. Informoval ho, že posel již dorazil. Voják se poté postavil a pokorně odešel. Za chvíli se vrátil v doprovodu muže zahaleného do modré tuniky, s kápí přes hlavu. Byl to Semaiův Spřádač. Kacíř přišel od Lantuse vyzvednout jisté instrukce. Nefarit Sargasis je totiž do té akce také zapojen. Bohužel, posel ale nemůže nic vyzradit – Semai své operace tají i před svými sourozenci, natožpak před jejich služebníky. Lantus se vše dozví v pravou chvíli. Chtě-nechtě tedy kacíři předal stočený pergament s instrukcemi.

Lantus byl přesvědčen, že ho chce Sargasis z téhle tajné operace jednoduše vyšachovat. Ale kdyby se tak stalo, nebyla by to žádná škoda. Demnogonisovi stoupenci již sehráli v této operaci důležitou roli. Lantus se zatím bude moci alespoň soustředit na invazi.

Temnota dorazila do Heimburgu... Už po první vraždě se situace Bratrstvu málem vymkla z rukou. Jak může civilní obyvatelstvo přesvědčit, že ho ochrání, když nedokáže chránit ani své vlastní lidi? Srdce všech zastánců Světla ve městě se otřásla strachem a srdce zastánců Temnoty se zatřásla radostí. Další vraždy, tentokrát v jejich režii, na sebe nenechaly dlouho čekat. A lidé se báli čím dál víc.

Flotila Černé legie dorazila k pobřežní základně Bratrstva na Colonii o něco dřív, než posily. Inkvizitor Majoris Denevius vyhlásil poplach a všechno co mohlo střílet, střílelo. Mohutné loďstvo Semaie a Algerotha však pobřežním dělům a raketometům odolávalo. Menší bojové čluny šly sice rychle ke dnu, ale velké křižníky a bitevní lodě se držely.

Asi po pěti minutách boje se z vysílačky ozval kapitán vlajkové lodi místní flotily Bratrstva. Prý dorazí do půl hodiny. Denevius tedy musel Černou legii zdržet, jak jen to šlo. Starosti mu dělala jen bitevní loď třídy Obliterator, která se nebezpečně blížila ke břehu a mezitím střílela ze všech svých palubních zbraní, čímž dosti devastovala obranu základny. Všechny menší lodě byly buď rychle zničeny, nebo nepředstavovaly takovou hrozbu, jen tahle ano.

Když už to vypadalo, že se Obliterator dostane blízko natolik, aby mohl jedním výstřelem zničit velitelskou věž základny, objevila se flotila Bratrstva s juggernaughtem *Holy Fury* třídy Arch Primate. Flotila byla poměrně silná a již zesláblou flotilu Černé legie rozprášila. Zbylé lodě se urychleně stáhly z dostřelu, kamsi směrem ke kontinentu Ishtar Terra.

Když se situace uklidnila a černé trupy nepřátelských lodí zmizely z horizontu, *Holy Fury* zakotvila a kapitán se osobně setkal s Deneviem. Předal mu kompletní zprávu o rozšíření jednotek Černé legie v okolí. Velký útok na bauhauskou základnu Tendra Peninsula je v plném proudu – zatím nouzové volání odpovědělo jen několik bauhauských základen. Kapitán také ohlásil, že se z východu blíží mohutná tropická bouře. Jakmile dorazí, všechno se ještě zkomplikuje.

Denevius rozhodl, že musí na pomoc Bauhausu. Když nedorazí včas, Černá legie se vylodí na Ishtar Terra a bude moci přímo ohrozit Heimburg. Denevius předal velení nad základnou původnímu Inkvizitorovi a sám se nalodil na *Holy Fury*. Přikázal, aby se flotila ihned dala do pohybu – stejným směrem, jakým se stáhla flotila Černé legie. Je totiž nanejvýš pravděpodobné, že toto loďstvo se přidá k invazi.

Všechno začalo přibližně před dvěma lety, jen několik týdnů po Velké bitvě o Mars. V Mundburgu byl zabit bez jakýchkoli stop Inkvizitor Brown. Bratrstvo to považovalo za ojedinělý atentát zbytku uctíváčů Temnoty, který se po jejich vítězství na planetě udržel. A to i přes podivné znaky, kterých byl obličej mrtvého plný. Když byl o týden později stejným způsobem a za stejných podivných okolností zabit Inkvizitor Romanov, za náhodu to už nepovažovali. Ale vraždy nekončily a další a další významní členové Bratrstva umírali. Jakákoliv zavedená bezpečnostní opatření se neosvědčila, jako by jejich protivník přesně věděl, co udělají, jako by přesně znal postupy Bratrstva v takových situacích. A pátrání nikam nevedlo, útočník se podle všeho skrýval takovým způsobem, že ho ani profesionálové z Bratrstva nedokázali odhalit. Časem začalo umírat

více lidí – ty vraždy už nebyly tak čisté a na místě činu zůstávaly stopy, mnohdy vedoucí až k pachateli. A oběťmi byli civilisté. Jakmile Bratrstvo jednoho vraha chytilo, ten pravý jim názorně další vraždou ukázal, že stále ještě nemají toho pravého. A pak, ze dne na den, vraždy přestaly.

O měsíc později byl na Luně zabit Inkvizitor Smith. Vrah za sebou nenechal žádné stopy a na obličejích byly objeveny neznámé symboly Černé legie. Bylo zahájeno vyšetřování, ale ani s pomocí nejlepších praktik Umění se nepodařilo nic zjistit. O týden později byl zabit další člen Bratrstva. Tomu brzy došlo, že podobné případy se objevily už na Marsu a vyžádalo si od tamější katedrály veškeré podklady k jejich případu. Kromě zpráv o jednotlivých vraždách byla složka téměř prázdná. A vrah klidně zabíjel dál. Bratrstvo mělo na Luně velký vliv, proto se mu vraždy nebo alespoň jejich okolnosti dařilo úspěšně tutlat, zatímco usilovně pátralo po jejich viníkovi. Ten měl ale ještě schované eso v rukávu.

Během každoroční jarní slavnosti, kdy bylo náměstí plné lidí a na vyvýšeném pódiu probíhal obřad pro veřejnost, se poprvé ukázal. Když na pódium vyběhla postava ve fialovém plášti s fialovou kápí, všichni si mysleli, že se jedná pouze o nějakého pomatence, který se snaží obřad narušit, a tak se ho pokusili zastavit pouze Troopeři. Půl tuctu bojovníků, kteří měli narušitele lehce zvládnout, bylo během půl minuty mrtvých. Během boje mu z hlavy sklouzla jeho kápě a všichni viděli pouze stříbrnou masku se šíleným šklebem, kterou měl pod ní. Než se ostatní vzpamatovali, byl už útočník u prvního Inkvizitora a zarazil mu čepel meče přes brnění do těla. Rána šla přesně do srdce, muž skončil prakticky ihned. Muž v kápi se k němu naklonil a když mrtvé tělo dopadlo na zem, byl jeho obličej plný temných symbolů. Vojáci se ho snažili zastavit a důležití hodnostáři Bratrstva byli odváděni z pódia. Mezi vojáky v tu chvíli propuklo šílenství a začali se zabíjet navzájem. Tajemný tak mohl snadno zabít několik dalších Inkvizitorů, přestože se zuřivě bránili. Pak, během jednoho úderu srdce, byl pryč.

Média ho v mimořádném odpoledním vydání pokřtila na „Stříbrného démona“. Už nikdy víc se na Luně na veřejnosti neukázal, ale vraždy přesto pokračovaly dál. Těla už však nebyla nadále nacházena tam, kde byla zabita, nýbrž na jasně viditelných místech, kde jejich existenci nemohlo Bratrstvo zakrýt. Vrchol atentátníkových kousků bylo přibití Inkvizitora Majoris Fernandezeho na bránu katedrály. Ale pak, ze dne na den, vraždy přestaly.

Po první vraždě na Venuši se situace Bratrstvu málem vymkla z rukou. Série vražd dorazila i na jejich planetu a jako tomu bylo na Marsu i na Luně, napodobitelé na sebe dlouho nenechali čekat a tak začalo přibývat civilních obětí s neuměle naškrábanými znaky na svých obličejích. Když pak začala invaze Černé legie, lidé byli naprosto demoralizováni. Pokud jediný muž dokáže zabít členy Bratrstva a nikdo ho nedokáže zastavit, co zvládne celá armáda takových? Bratrstvo se marně snažilo zachovávat pokoj v ulicích. Lidé chtěli bezpečí ve svých domovech, a to jim Bratrstvo nedokázalo zaručit. Při potlačování civilních nepokojů měla městská garda i pomocné síly Bratrstva značné ztráty. Temnota dorazila do Heimbürgu...

Nad ostrov Bell Regio neslyšně přiletěla pětice Vážek a nízkou nad porostem pronikla zhruba kilometr do vnitrozemí. Zdálo se, že je nikdo nezaznamenal, infračervené senzory dole neukázaly žádný větší zdroj tepla. Z Vážek tedy slanilo komando Kybertroniku pod vedením majora Harisona.

Jakmile byli na zemi, vydal Harison rozkaz prozkoumat nejbližší okolí a najít vhodné místo pro základní tábor. Je velmi pravděpodobné, že tu budou pár dní, takže místo k odpočinku a ukrytí vybavení je vysloveně nutnost. Zhruba po půl hodině v nejbližším okolí našli hned tři vhodná místa, která byla vlastně přírodními zákopy. Nebo se tak alespoň jevila. Připomínala spíš staré krátery způsobené výbuchy nebo dělostřelctvem, ale major Harison si nevybavoval, kdy a jestli vůbec tu byla nějaká bitva.

Jeden z možných úkrytů byl směrem k pobřeží jen mírně krytý, zato však tvořil mohutnou výspu směrem do vnitrozemí a kořeny stromů porůstající jeho okraje skýtaly perfektní úkryt pro vybavení a v případě nutnosti i lidí. Bylo rozhodnuto. Polovina Kyberportského komanda prozkoumávala okolí a rozmísťovala detektory, zatímco zbytek snášel bedny s vybavením do úkrytu a připravoval obranné pozice pro případ, že by byli odhaleni. Během hodiny se všichni ve zdraví vrátili. V okolních lesích narazili jen na malé hřídky Nemrtvých legionářů, které však svojí obchůzku nesměřovaly tak daleko, aby mohly jejich úkryt odhalit. Jeden oddíl narazil dokonce na Ezoghúla, ale naštěstí je neopozoroval.

O pár hodin později bylo okolí pokryto senzorovou sítí a patřičně zaminováno. V úkrytu bylo připraveno k rychlé instalaci obranné zařízení EDK-1 Doomsday a dva páry těžkých kulometů CAV4000 a CAV5000, stejně jako jeden minomet SSW4900. Dva tříčlenné oddíly budou rozmísťovat v okolí nálože podle připraveného plánu a budou po dvou hodinách vystřídaný. Na stimulanty přijde čas později, teď bylo na čase si odpočinout. Sebevražedná mise brzy začne ve svém plném rozsahu...

Arghan Keronis byl v dobře střežené laboratoři budovy HQ na Luně. Neustále byl připojen v Subrealitě a skrze ní ovládal Avatara, kterého vyslal na Venuši, aby tam dělal poradce Jessemu. Všechno bylo utajeno

proti vnějšímu nepříteli. Záznamy o Keronisovy byly vymazány ze všech veřejně dostupných míst. Nyní všude bylo jen jeho nové jméno – Luis Zegener, zaměstnanec divize CRI. 13. exekutiva slíbila, že do laboratoře budou mít přístup jen lidé s nejvyšším pověřením. Ale nikdo neví, že podvědomé telepatické spojení s Demnogonisem nelze jen tak hned eliminovat. Informace o Keronisově útočišti se proto donesla i mezi Černou legii, přesněji řečeno k Vojevůdci Lantusovi.

Ten neváhal a rozhodl se, že informaci předá Semaiovým kacířům. Ti už si s Keronisem poradí. Ale informaci nedal zadarmo. Od Sargasise si vyžádal přednostní podporu v boji o Venuši, protože jeho citadela je konfliktní zóně nejdále. Sargasis souhlasil a zajistil přesun velkého množství jednotek z ostrova Muspell. Jakmile Sargasis dostal informaci o Keronisově poloze, informoval kacíře Josepha Blacka, který stále žije na Luně, aby se připravil.

Edison pod vedením Perkyna dorazil k Venuši a zahájil výsadek nových jednotek do Kyberportu. Byly to nově vycvičení vojáci a vyrobení roboti, stejně jako velké množství vozidel, plavidel, zbraní a munice. Z lodního hangáru také vyletěl *WarLord* a přistál na jedné z ploch místní letecké základny. Jesse McKirdis ve svém pavoučím mechanickém těle vystoupil, následován Luisem Zegenerem. Převzal velení nad místními pozemními jednotkami a informoval, že námořní loďstvo převezme sám admirál Perkyn, jakmile připraví vhodnou strategii. Zatím bude *Edison* na geostacionární orbitě nad Kyberportem a bude mapovat bojiště.

Falotti, Sternbergová a zbytek posádky nastoupili do Panzercopteru Super, který se následně vznesl, následován mnoha desítkami bojových, průzkumných a transportních helikoptér. Prvním úkolem Falottiho bylo shromáždit další části Vzdušné flotily z ostatních měst a utvořit tak jednotnou obranu. Falottiho skupina tedy bude muset postupně navštívit všechny velké letecké základny a z každé si vybrat potřebné stroje. Vrchní velitelství Wilfredovi plně důvěřovalo, proto mu udělilo tak vysoké pravomoci.

Uprostřed pralesu, poblíž Sargasisevy citadely, se otevřela černá dimenzionální brána a z ní vystoupila postava, o pár vteřin poté pět dalších. Potom se brána zavřela. Asi za pět minut chůze se na obzoru objevila Citadela, strážena vojáky Černé legie a obrannými systémy. Pětičlenná skupinka spoutaná kovovými řetězy se záhadnou postavou, která je vedla, se dostala k citadele po vyšlapané stezce.

Když dorazila do citadely, zamířila si to rovnou do trůnního sálu, kde už čekal Sargasis. Vedoucí postava v tmavomodrém plášti předstoupila a poklekla. Byl to Kacířský Lord, Lord Alukart. Nefarit Sargasis byl potěšen. Pět zajatců, z toho dva dokonce z Bratrstva. Perfektní pro vyslýchání. Sice ti Bratři budou dělat jisté problémy, ale také budou časem zlomeni. Hodí se na zjištění informací ohledně rozmístění sil Bratrstva. Zbylé zajatce chce Nefarit použít jako své špiony. Sargasis je překvapen, že se Alukartovi povedlo chytit ty Bratry živé – udělalo to na něj velký dojem. Alukart se ukázal být mnohem schopnější, než jeho druhové z jiných Chrámů Korupce.

Do místnosti přišla skupina vojáků, která zajatce odvedla do sousední mučírny. Zajatci sebou trhali, ale okovy držely pevně. Když se za nimi zavřely těžké pokovované dveře, Sargasis dal Alukartovi úkol. Má přesunout své nejlepší služebníky do pohoří Nokomis Montes. Jakmile z těch Bratrů Sargasis získá všechny informace, pošle mu polohu nepřátelské obrany. Pak se bude moci Lord dostat až na Cardinal Peninsula, cíl jeho cesty. Zatím má ale postavit tábor v pohoří a čekat. Zóna je plná vojáků Imperiálu a Bratrstva, takže si bude muset dát pozor.

Joseph Black dostal úkol od Sargasise, ale bohužel nemohl ho provést osobně, protože po něm bylo vyhlášeno rozsáhlé pátrání. Skrýval se proto kde se dalo. Rozhodl se tedy, že tento úkol svěří Josephu Tschernymu. Domluvil si s ním schůzku na odlehlém místě a předal mu všechny instrukce: Tscherny bude muset nepozorovaně infiltrovat do budovy HQ, proniknout na hlídané patro a zde se jakýmkoliv prostředky dostat ke Keronisovi. Keronis je neustále zapojen v Subrealitě, takže nebude vnímat, co se děje kolem něj. Tscherny tedy bude muset způsobit Keronisovi šok, který ho uvrhne do bezvědomí – stačí zkratovat pár obvodů v systému. Pak bude muset Keronise odnést živého do podzemních stok, kde už bude čekat Black a jeho společníci.

Bitva o Nokomis Montes: Alukart mezitím před citadelou svolal své muže a sdělil jim svůj plán. Měl k dispozici 150 pěších vojáků a 50 vozidel. Takle menší armáda se za hodinu naložila do vzdušných transportérů a odletěla do pohoří Nokomis Montes. Za pár hodin letouny přistály na džunglovou mýtinu a vysadily své pasažéry a náklad. Alukart vyslal deset Spřádačů, aby prozkoumali pohoří. Za dvě hodiny se vrátili s informacemi – na východě je malý tábor Bratrstva, má padesát až osmdesát vojáků. Na západě je třicetičlenná skupinka Imperiálu. Stoupenci Semaie přistáli přímo mezi těmito dvěma tábory.

Alukart vyslal třicet Následovníků a pět vozidel typu Lehké peklo, aby se postaralo o imperiální jednotku. Její vůdce ale chce přivést živé. Zbytek jednotek se vydal za Alukartem zaútočit na tábor Bratrstva. Kalistonské tanky a tanky Stín budou v čele útoku, zatímco oddíly Následovníků, Noviců a Uchazečů zaútočí ze

severu, západu a východu. Kalistonští tanečníci budou poskytovat palebnou podporu z vyvýšeného místa. Alukart a jeho iluzionisté se postarají o uživatele Umění, kteří v táboře jistě budou. Velitelé tábora budou taktéž zajati a odvezeni do citadely.

Za půl hodiny bylo vše připravené a útok mohl začít. Alukart díky Duchovní lince zjistil, že druhý útočný tým již eliminoval vojáky Imperiálu a jeho vůdce zajal. Lord už na nic nečekal a vydal povel k útoku na tábor. Iluzionisté pomocí Černé symetrie vyvolávali halucinace a iluze, takže si Bratři mysleli, že útok jde z jihu a soustředili obranu tam. Semaiova armáda se tedy snadno dostala do nitra tábora. Do deseti minut byl veškerý odpor zlikvidován.

Alukart se teleportoval do centra tábora, kde se bránily poslední zbytky vojáků Bratrstva. Alukart byl jimi obklíčen, ale ne na dlouho. Seslal kouzlo, díky kterému se vojáci postříleli navzájem. Po nějaké chvíli se Lord dostal k velitelskému stanu, který byl hlídán dvěma uživateli Umění. Ty ale lehce zlikvidoval Kopím bolesti a Černým ohněm a vešel do stanu. Zde již čekal velitel tábora, s připravenou pistolí. Alukart mu ale ruku s pistolí uštěřil a zajal ho. Oba zajatci byli posláni zpět do citadely a Alukart nechal přestavit tábor Bratrstva na tábor Černé legie, rozmístil hlídky a čekal na další rozkazy.

Bogues pronásledoval George Oswalda jak jen to šlo. Podařilo se mu lokalizovat jeho helikoptéru, jak přistála do Mastervillského komunikačního centra, jednoho z nejdůležitějších vesmírných přístavů na Luně. Bogues zaparkoval auto před halou pro cestující a pronikl mezi dav, který se tlačil do odbavovací haly. Právě přistál jeden z vesmírných dopravních letounů na pravidelné lince Luna-Venuše. Pokud chce Oswald odsud utéci, poletí právě na Venuši. Bogues se snažil chovat co možná nejméně podezřele a přitom se rozhlížel všude kolem.

Pak Oswalda zahlédl. Vypadal velmi nejistě a vylekaně. Neustále se rozhlížel kolem sebe, jako by nevěděl, kudy má jít. Bogues byl však dobře ukryt v davu. Oswald přiběhl k pultu a vybalil na něj všechnu svoji hotovost. Koupil si letenku a vmísil se do fronty lidí, která putovala na palubu letounu. Bogues mu byl v patách, ale bohužel peníze na letenku neměl. Nepozorovaně tedy pronikl do nákladního prostoru a pohodlně se usadil mezi krabice. Věděl, že let bude trvat přibližně devět dní. Naštěstí měl po ruce zásoby z palubního skladiště – a aby se cestou nenudil, ponořil se do hluboké meditace.

Denevius na palubě *Holy Fury*, spolu s dalšími loděmi, pronásledoval flotilu Černé legie skutečně až k Tendra Peninsula. Základna zrovna odrazila jeden útok a už si chtěla oddechnout, ale tahle nová flotila ji to nedovolila. Denevius se ale nechtěl nečinně dívat na to, jak černé lodě bombardují unavené vojáky pobřežní obrany Bauhausu. Na nic nečekal a vydal povel k útoku. *Holy Fury* se vydala plnou parou vpřed, následována ostatními loděmi.

Kapitán základny Tendra Peninsula to sledoval dalekohledem. Když spatřil vlajku Bratrstva, zaradoval se. Další dobrou zprávou byl příchod pozemních jednotek Bauhausu, které vyslal Pozemní maršál Friedrich Piquarde osobně. Čerství vojáci a zásoba munice se přesunuli do pevnosti a mohlo se tak pokračovat v plném nasazení. V téže době ale došlo k hlavnímu útoku flotily Černé legie. Denevius si všiml, že flotilu vede ona bitevní loď třídy Obliterator, která útočila na Colonii. Očividně nebyla zničena a zbaběle unikla z bitvy. Tedy, pokud vůbec mohou být Černí legionáři zbabělí... Zřejmě se jednalo pouze o taktický tah.

Naštěstí, flotila Černé legie nyní byla v kleštích. Z jedné strany ji v útěku blokovala flotila Bratrstva, z druhé strany ji ostřelovaly pobřežní děla a houfnice Bauhausu. Nebylo pro ni úniku. Denevius nařídil přiblížit se k lodím na kontaktní boj, protože tehdy jsou nejzranitelnější. Lodě Bratrstva se vmísily do flotily Černé legie, takže ta nemohla efektivně používat své dalekonosné zbraně – riskovala zasažení vlastních lodí. Ovšem, ani bauhauský kapitán nemohl střílet, aby nezasáhl lodě Bratrstva. Alespoň měl čas na rychlé opravy základny a doplnění munice.

Lodě Bratrstva i Černé legie se míjely jen těsně. Při tom po sobě střílely z malých palubních děl a kulometů, posádky vyběhly na palubu a střílely ze všech svých zbraní. Denevius se chtěl osobně postarat o toho Obliteratora. *Holy Fury* se nezadržitelně blížila k černé lodi odolávající mohutné dělostřelbě. Čím blíž však byla, tím více to bylo nebezpečnější. Velitel Obliteratoru totiž nepřestal střílet z hlavních zbraní – což bylo krajně neobvyklé. Hodně tím riskoval, ale také mohl hodně získat. A tak obrovská děla střílela do vzdálenosti ani ne padesáti metrů a stále se to snižovalo.

Holy Fury dostala několik vážných zásahů, ale nic co by ji vyřadilo z boje. Denevius věděl, že musí trefit můstek nepřátelské lodi – jedním výstřelem. Jakmile se dostane blíž, bude už pozdě na střelbu. Rozhodl se proto, že použije Umění. Na příďové dělostřelce seslal kouzlo Vodící ruka Kardinálova. Jejich muška byla ihned neomylná. Dělostřelci bez dlouhého váhání nastavili správný náměr a odměr a vystřelili z jednoho 200mm děla tříhlavňové věže úplně na přídi. Granát neomylně našel svůj cíl. Můstek Obliteratoru explodoval a loď bezvládně plula dál, čímž drtila menší lodě Černé legie, které jí stály v cestě. Když vrazila do těžkého křižníku, explodovala definitivně a šla ke dnu.

Do půl hodiny byl zbytek flotily zničen. Zdálo se, že bez velící lodi nemůže tak efektivně bojovat. *Holy Fury* zakotvila u základny a Denevius se sešel s kapitánem. Dlouze spolu hovořili o probíhající situaci. Kapitán sdělil, že nově příchozí vojáci Bauhausu přinesli informace ohledně ostatních korporací. Prý se již zapojily do boje, ale zatím nemají žádné velké výsledky. Navíc se blíží onen hurikán, takže potom bude boj ještě složitější.

Sargasis mučil oba Bratry velmi dlouho... odolávali statečně, jen co je pravda. Ale žádný člověk nemůže nikdy odolat všem technikám Černé legie. Za pár hodin byli zlomeni. Vyzradili všechno, jen proto, aby mohli ukončit své trápení rychlou smrtí. Sargasis získal všechny taktické a strategické informace o rozložení sil Bratrstva na poloostrově Cardinal Peninsula. Ihned poslal zprávu do hlavního stanu Alukarta. Mysl zbylých zajatců zkorumpoval Černou symetrií. Bylo to poměrně jednoduché. Stali se z nich kacíři ochotni obětovat svůj život za Sargasise a Semaie. Nefarit je tedy vyslal zpět do svých domovů, aby šířili lži a sbírali potřebné informace.

Falottio skupina již navštívila několik velkých základen Vzdušné flotily a shromáždila úctyhodnou sílu. K jednotce se přidaly útočné a stíhací letouny, taktické a strategické bombardéry a dokonce i Vzdušné dreadnoughty a bitevní vzducholodě. Flotila se již několikrát střetla s malými letkami Černé legie, které byly ovšem bez větších obtíží zničeny. Falotti vydal příkaz, aby se jednotky soustředily na pátrání po aktivitě pozemních sil nepřítele, včetně jeho základen a hlavně Citadel. Což ovšem bylo složité, protože letecký průzkum hustých džunglí byl téměř nemožný. Kdokoliv se mohl schovávat pod hustými korunami stromů.

Harisonovi se na sítnici promítaly pohledy dvou Zrcadlounů, kteří byli právě na průzkumu. Podařilo se jim proklouznout kolem několika předsunutých hlídek až k okraji lesa, kde začínala asi dvousetmetrová mýtina, za kterou se začínalo ježit opevnění. Po planině přecházeli Nemrtví legionáři, Ezoghúlové, Razidé a nějaká vozidla. Vypadalo to, že jednak opevňují zákopy a jednak jen obcházejí a hlídkují, ale takhle husté hlídky, to by bylo prostě... nevídané.

V tom se ohlásila hlídka z blízkosti základního tábora. Zahlédla skupinu kacířů v pokročilém stádiu degenerace – zejména Kadavery a několik Sakristiánů. Identifikovala dva Technomancery a něco kolem pěti Nekromutantů. Zatím ještě celou skupinu neměla dokonale zmapovanou, ale na křídle ji doprovázel Pretoriánský útočník – je tedy důvodné podezření, že z druhé strany ji doprovází ještě jeden. Projdou pravděpodobně ve vzdálenosti kolem půl kilometru okolo základního tábora. Důležitá informace – Kadaveři nesou nějaký náklad.

Byla otázka minut, než projdou okolo základního tábora, bylo třeba rozhodnout rychle. V bednách mohou být jen zásoby potravin, korporační zbraně nebo střelivo, ale stejně dobře tam může být to, proč jsou tady – zabalené a připravené k odvozu. Proč by však Algeroth posílal své hračky po kacířích, když by je mohl poslat portálem. Na druhou stranu, proč by něco bezcenného střežili Pretoriáni?

Harison vydal rozkaz – předsunutá hlídka se musí stáhnout a připravit cestou několik pastí. V základním táboře zůstanou dva muži a připraví se na obranu. Zbytek se přemístí do oblasti předpokládaného průchodu nepřítele a připraví se k přepadu. Jakmile bude příležitost, ostřelovači se pokusí ustřelit Pretoriánům hlavy a zbytek jednotek provede útok. Harison chce ty bedny získat nepoškozené. Jen doufal, že skupina, kterou chtěl přepadnout, nemá jak se spojit s posádkou okolo portálu – kdyby poslali posily, neměli by sebemenší šanci...

Joseph Tscherny se vydal do budovy HQ, jak mu Black nakázal. Nabil zbraně a naostřil nože. Vyzvedl si také své nové boty, které v tlustší podrážce skrývaly vysunovací nůž a malou efektivní svářečku. Na záda si upnul kšíry, které unesly dospělého muže. Dlouhý kabát mu zakrýval pouzdra opatřená magnetem, který zabraňoval, aby pistole vypadly i pokud bude zrovna vzhůru nohama. Pouzdro na nůž bylo vybavené stejně.

Do budovy se dostal bez větších problémů, ale v přízemí ho zastavila vrátnice. Hlídači dobře mířeným úderem zespoda zlomil vaz. Tím jeho infiltrace skončila. Do přízemí ihned naběhly oddíly vojáků, které zahájily palbu. Tscherny ale využil svých reflexů a vyhýbal se střelbě jak jen to šlo. Dostal se do místa, kde vojáci byli rozmístěni kolem něj a zalehl k zemi. Vojáci se tak postříleli navzájem. Jednomu z nich vzal samopal a pár granátů a vydal se do dalšího patra. Zde vylezl na kabinu výtahu a připnul se k lanu. Mohl se tak nepozorovaně dostat do dalšího patra, aniž by ho někdo našel. Když výtah zastavil, přivařil napnuté lano ke stěně naproti dveřím a čekal, až do kabiny vejdou vojáci.

Když byli všichni uvnitř, přestřelil lano a kabina spadla dolů. Po laně pak šplhal nahoru. V dalším patře otevřel dveře a hodil dovnitř granát. Pak slezl zas o kousek níže a ustřelil svar napnutého lana. Když lano vy-

střelilo, odpoutal se od něj a skočil do patra. Když dopadl na podlahu, vystřílel zásobník samopalů do všech zbylých vojáku. Pak nerušeně vyšel po schodech do onoho hlídaného patra.

Před tím, než vešel do dveří, dupl oběma nohama na zem a z podrážek se vysunuly čepele. Taktéž vytáhl své dva nože. Proskočil dveřmi do místnosti a dělal hvězdy, přičemž každým mrštěním zasáhl jednoho vojáka. Ti co vystřelili, trefili akorát své vlastní lidi. Když se Tscherny zastavil, zasunul čepele i nože a přešel k cíli – velkým kovovým dveřím. Přiložil k nim granát a odjistik ho.

Exploze vykouřila kus zdi a dveře se otevřely. V místnosti za nimi se nacházel Keronis. Seděl na velkém kovovém křesle a byl připojen k počítači. Nevnímal své okolí. Tscherny prohlédl místnost a vrátil se zpět do předsíně, kde od mrtvých vojáku sebral nože. Pak vypáčil krabici od počítačových obvodů a vrazil do ní trojici nožů. Následoval mohutný výboj a zkrat. Keronis se zhroutil k zemi. Tscherny ho připnul do kšírů na svých zádech, vytasil pistole a vyrazil dolů do podzemí. Cestou ho potkalo ještě pár vojáku, ale ty bez problémů vyřídil pár výstřely. Vešel do podzemí, kde ho už čekal Joseph Black a jeho skupina, přesně jak bylo domluveno.

Tscherny úspěšně přinesl Arghana do skrýše Kacířů, kde už byl vyhlížen Blackem a jeho společníky. Arghan Keronis, stále v bezvědomí, byl uložen na nosítka a odnesen kamsi do hlubin kanalizačního systému. Zde se nacházela místnost vybavená podobně jako laboratoř, ale poměrně provizorně. Byla zde špína, zápach, špatné osvětlení. Vybavení bylo staré, napůl rozbité a zrezivělé. Joseph Black nechal Keronise položit na pracovní stůl, připoutat mu nohy a ruce koženými řemeny. Pak do místnosti přišlo několik mužů v bílých pláštích. Byli to kacíři-vědci. Black chvíli něco domlouval s hlavním vědcem, ale pak odešel a nechal jemu a jeho kolegům Keronise napospas. Když se vrátil za Tschernym, nabídl mu odměnu za tuhle práci. Ukázal Tschernymu sousední místnost, která fungovala jako skladiště. Šlo zde nalézt jakékoliv zbraně z korporečních arzenálů i arzenálů Černé legie.

Mezitím v budově HQ. Do budovy se seběhlo několik desítek oddílů Lunárního komanda. Všechny východy byly zataraseny, všechny bezpečnostní systémy aktivovány. Budova byla prohledána patro po patře. Ale žádné nebezpečí už nehrozilo. Je zřejmé, že ten terorista tu hledal pouze Keronise. Ale velitelé moc dobře věděli, že Keronis je důležitý. 13. exekutiva sama vydala příkaz, aby byl co nejdříve nalezen a odveden zpět. Oddíly komanda se proto vydaly do ulic města, podporovány všudypřítomnou Kyberkuritní policií. Ale nikdo z nich netušil, kde se vlastně skrýš kacířů nachází.

Kapitolský Admirál Matthew Gibson velel jedné části Jihomořské flotily, na palubě své vlajkové lodi *CNS Seal*, dreadnoughtu třídy *Spermwhale*. Od začátku invaze Černé legie Kapitol mobilizoval všechny základny v souostroví *Graveton*, hlavně základnu *Port MacArthur*. Zástupy Mořských lvů a dalších jednotek Námořnictva pochodovaly do transportních lodí, helikoptér i letadel, aby byly odvezeny do centra bojiště.

Gibson zažil už mnoho bojových operací, ale nikdy ne takhle velkou. Odpoledne z velení CNF přišel rozkaz k vyplutí. Všechny části Jihomořské flotily se měly spojit nedaleko ostrova *Eisila* a odsud pokračovat na ostrov *Bell Regio*. Gibsonova flotila se tedy pomalu dala do pohybu. Bylo v ní přítomno několik desítek letadlových lodí třídy *Swordfish*, *Sawfish* i *Beluga*, všechny vybavené útočnými letouny a helikoptéry všeho druhu.

Gibsonova flotila dorazila k ostrovu *Eisila* jako poslední. Zbylé dvě části zde už čekaly, aby se mohly zapojit pod Gibsonovo velení. Když se tak stalo, nařídil admirál otočit kurz na *Bell Regio*. Moc dobře ale věděl, že nemá žádné informace o tom, jak to na ostrově s Černou legií vypadá. O to horší pak bylo překvapení, když se na obzoru objevily temné mraky a obrovské blesky. Venušský hurikán se blížil, jako by ho Černá legie sama přivolala...

Boguesova loď přistála na hlavním letišti v *Heimburgu*. Zástupy pasažérů vystupovaly ven a proudily do haly, aby si vyzvedly svá zavazadla. Bogues dav prohledával, ale *George Oswald* nenašel. Musel se mu ztratit. Zklamaně se proto vydal do nejbližší restaurace a přemýšlel. Byla to velká náhoda, ale do stejné restaurace přišel i *Oswald*. Aniž by si *Boguese* všiml, posadil se u stolu na druhé straně místnosti a objednal si jídlo. Za chvíli si k *Oswaldovi* přisedlo několik mužů, které očividně znal. O čemsi spolu hovořili, ale pak odešli pryč.

Tehdy *Bogues* zakročil. Přisedl si k *Oswaldovi*, který si ho nejprve nevšiml, ale potom se zarazil. Než stačil cokoli udělat, *Bogues* tasil *wakizashi* a namířil s ním pod stolem do *Oswaldova* rozkroku. *Oswald* pustil pistoli, kterou už stačil v pouzdře pod kabátem chytit a strnule seděl. *Bogues* se ho vypytał dlouze a na mnoho věcí. *Síla Ki* mu pověděla, že *Oswald* není žádným vůdcem gangu, ale s jedním má co dočinění. A ten ho zde na *Venuši* očekával. *Oswald* mu měl sdělit nejnovější informace z podsvětí *Luna City*. Jinak je ale neškodný. *Bogues* muže odvedl na místní stanici *bauhauské* policie *BLEU* a donutil ho, aby zde všechno zopakoval.

Muž neměl na výběr a tak se přiznal. Policie ho okamžitě zatkla, muž se nebránil. Věděl, že v cele bude mnohem víc bezpečnější, než na svobodě, kde by po něm ihned šli jeho bývalí kolegové. Bogues se nyní zaměřil na pátrání po pravém vůdci gangu, který žije zde v Heimburgu. Zatím ale nezjistil, jestli gang pracuje sám pro sebe, nebo pro nějaký kacířský kult. Druhá možnost by byla mnohem horší. Skupinku mužů našel vcelku snadno – byli to zaměstnanci místní malé banky, která jim zřejmě sloužila jako prádelna špinavých peněz. Bogues vstoupil dovnitř asi hodinu po nich.

Vešel do banky a přistoupil k bankéři, aby ho požádal o založení účtu. Bogues ale bankéře vnímal jen napůl, celou dobu sledoval skupinku mužů, která se o čemsi bavila za zvukotěsným sklem v sousední místnosti. Bogues bankéře informoval, že zatím žádné peníze u sebe nemá, ale brzy mu přijdou. Zatímco bankéř sepsal nějaké údaje, Bogues nenápadně odešel předstíraje, že si prohlíží nástěnku. Všiml si, že dveře do sousední místnosti jsou pootevřené. Vešel tedy dovnitř, kde zastihl ty muže. Všichni na něj zlostně pohlédli.

Muži tasili pistole a chystali se Bogueše zastřelit. Ten za sebou zabouchl dveře, takže venku nebylo nic slyšet. V tu chvíli muži zahájili palbu, ale Bogues kulkám ladně uskakoval. Soustředil svoji Ki, takže viděl kulky letět vzduchem, viděl jejich trajektorie z horkého vzduchu. Kulky, které letěly přímo na něj a kterým už nemohl uniknout, jednoduše přesekl čepelí. V jedné ruce katana, v druhé wakizashi.

Všem mužům postupně usekl ruce se zbraněmi. Zranění padli k zemi a váleli se v křečích, zatímco podlaha se barvila do ruda. Jen jejich šéfovi neusekl ruku, ale odsekl kus zbraně, takže ta byla už neúčinná. Katanu mu namířil čepelí pod krk a začal se ho vyptávat. Muž ale nic nepověděl, což bylo na gangstera neobvyklé. Ti hned začnou mluvit, když jim jde o život. Bogues ho probodl a prohledal jeho tělo. Našel nějaké doklady a mapku venušské džungle, což bylo hodně zvláštní.

Na stole viděl kuffík s penězi. Nabral si do kapes co unesl a vrátil se k bankéři, který si ničeho nevšiml, protože nic neslyšel a byl celou dobu zabrán do papírování. Řekl, že mu rychlá kurýrní služba Kybertroniku právě peníze dovezla. Bankéř peníze převzal a uložil je na účet. Účet měl tu dobrou vlastnost, že nemohl být zrušen ani bankou, která ho vytvořila – příplatkový bonus, který Bogues pohotově zaplatil. Pak Bogues odešel dřív, než si bankéř všiml, že jeho šéfové jsou na kusy.

Bitva o Cardinal Peninsula: Alukart stál zrovna na jednom z kopců a pozoroval, jak se k němu blíží obrovská armáda Černé legie, byly to posily, jejichž jednotky si osobně vybral. Před pár dny došla zpráva i z informacemi o rozmístění jednotek poloostrova Cardinal Peninsula. Alukart měl už tři plány, jak ten poloostrov dobýt, ale také věděl, že to nebude lehké, byl totiž těžce opevněn.

Alukart vyslal pár průzkumných letounů Temný přízrak, aby se ujistil o správnosti informací a aby získal nějaké informace o terénu kolem poloostrova. Poslal tři nejmocnější iluzionisty na tři místa kolem poloostrova. Potom dal rozkaz, aby půlka těžkých bojových vozidel byla přemístěna do hor po levé a pravé straně, díky Černé symetrii se tento nadstandard provedl nepozorovaně a snadno. Tímto tahem získaly tanky perfektní pozice a mohly z dálky likvidovat střed poloostrova.

Zrovna když se rozmísťovaly, otevřela se brána opevnění a z ní vyšel malý průzkumný oddíl, ten se ovšem po pár minutách stal cvičným terčem pro Kalistonské tanečníky, kteří byli perfektně rozmístěni v horách. Alukart poté poslal stejně početný tým Metropolitních proroků, aby se převlékli do uniforem průzkumných vojáků a odešli na poloostrov sabotovat obranné systémy. Za malý okamžik po incidentu dostal Alukart telepatickou zprávu od iluzionistů, jenž dorazili na určená místa. Vše šlo podle plánu, ale ještě zdaleka neměli vyhráno.

Alukart dostal další zprávu od jednoho z Metropolitních proroků, že zadní část obranných systémů byla vyřazena, to byla dobrá zpráva – ovšem neměl žádnou loď, jenž by útočila z moře, takže musel počkat až bude vyřazena přední obrana kolem hlavní brány, aby se mohl dostat dovnitř a eliminovat nepřítele. Tu se ovšem spustil alarm; celým poloostrovem se začal nést vysoký a hlučný zvuk, jenž ohlašoval napadení. Obránci se o útočnicích již dozvěděli. Ve stejnou chvíli dostal zprávu, že i přední obrana je vyřazena, ovšem Alukart cítil, že to nebude na moc dlouho, a proto musel jednat co nejrychleji.

Všechna těžká bojová vozidla vystřelila a brána a dvě nejbližší protipěchotní věže se rozletěly na kousky, to už ovšem bylo v pohybu dvě stě Černých legionářů a několik desítek lehkých vozidel, jako předvoj. Začala ohromná bitva – celá armáda se pomalu tlačila na poloostrov. Naneštěstí pro Alukarta se obranné systémy aktivovaly v okamžiku, kdy větší část armády byla blízko nich. Jeho vojáci začali umírat po stovkách a ti, co se dostali dovnitř, moc dlouho nevydrželi nápor rychle zmobilizované armády nepřítele, jenž je vytlačel zpátky do hor.

Alukartovy jednotky se rychle zmenšovaly a zanedlouho měl nepřítel jasnou převahu. Alukart tedy vyslal telepatickou zprávu Iluzionistům, kteří dosud čekali na povel. Oni byli jeho esem v rukávu. Najednou obloha nad poloostrovem potemněla a objevily se na ní tři černé kruhy – byly to Portály do temného vesmíru, které Alukart nechal propojit a tak se z nich stal jeden obrovský. Když se portál zcela otevřel, vakuum začalo vysávat vše, co nebylo připevněno k zemi. Během okamžiku byla armáda nepřítele zdecimována a ti, co byli schováni v budovách, zmrzli chladem nebo byli ozářeni radioaktivitou.

Portál se po chvíli pomalu začal uzavírat z důvodu úmrtí všech Iluzionistů, jenž ho drželi aktivovaný. To už ale ze severní strany od moře letělo třicet bombardérů typu Létaující peklo, nesoucí celkem 900 tun bomb. Ty během pár minut udělaly z poloostrova doslova cedník. Za okamžik na zem přistály dva transportní letouny, ze kterých vyšli další vojáci, aby vyčistili území od zbytku nepřátel. Alukart se po tom všem vrátil do citadel v horách, aby podal zprávu svému pánovi. Šel sám, protože v boji přišel o všechny své jednotky.

Inkvizitor Samuels si naposled před spaním prošel spis celého případu. Vrah udělal při poslední vraždě chybu. Akorát to vypadalo, že jejich stopa k ničemu nepovede. Miniaturní zbyteček nějaké houby či plísně (o tenhle obor se nikdy příliš nezajímal), která podle specialistů musela pocházet z vrahovy obuvi. Momentálně byl vzorek v laboratoři podrobně zkoumán a byla určována oblast města, ve které musel vrah bydlet. Každá čtvrt' má trochu jiné podmínky ubytování, jinou vlhkost vzduchu, jinou průměrnou teplotu a podle toho tam rostou různé druhy plísní. Jakmile budou mít čtvrt', Bratrstvo jistě investuje trochu peněz do rozsáhlého proklepnutí všech jejích obyvatel. Vždyť přeci viděli, kdy zhruba vrah přiletěl a také, že je zřejmě ve městě pod falešným jménem, takže pozadí jeho role nebude příliš propracované, aby mohlo obstát složitější zkoušku.

Oči se mu už samy zavíraly, tak raději zaklapl složku a odebral se do koupelny vyčistit si zuby a osprchovat se. Cestou mrknul na hodiny. Jen deset večer? Zvláštní, takhle brzo většinou unavený nebývá. Ale co, má teď v práci plno starostí a stresu s tím vrahem. Je to velká výzva, když i zkušení Inkvizitoři z Luny si na něm vylámali zuby. A přitom... Polekaně cukl hlavou. Právě na chvíli usnul, s kartáčkem v ústech. Musí se vyspat. Vypláchl si pusku, na sprchu ani nepomyslel a padl do postele. Jakmile se dostat do vodorovné polohy, usnul.

Procházel se po rozlehlé rudé pláni. Široko daleko neviděl nic jiného než kopce a červenou barvu. Uvědomil si, že pod jeho nohama něco křupe. Podíval se dolů. Každý jeho krok skončil na hromadě kostí, jež praskaly a lámaly se. Když oči opět zvedl, uvědomil si, že rudá pláň je najednou zcela bílá. Všude, kam až oko dohlédlo, viděl jen sluncem vybělené kosti. Otočil se a chtěl od toho všeho utéct. Po cestě zpátky stála jeho chata. Netušil, jak to věděl, prostě to věděl. Mezi hromadami kostí prosvítala její uklidňující hnědá barva. Ať už ale chvátal sebevíc, chatrč se stále nepřibližovala. S každým dalším krokem byla dál a dál a dál. Nakonec své úsilí vzdal a sesunul se na kolena. Tu se hromady kostí začínaly třást a zpod nich cosi vyrazilo. Stoupalo to výš a výš a on si uvědomil, co to je – trosky budov. Místo na pláni kostí teď stál v ruinách města. Všude kolem něj stály zrezivělé vraky aut. Podle všeho bylo město zničené už dávno. Zoufale se rozhlížel ve snaze najít něco, co by bylo alespoň trochu živé, něco, co by narušovalo mrtvost tohoto místa. Koutkem oka zahlédl, jak se něco pohnulo. Okamžitě vyrazil tím směrem, muselo to zmizet za roh, jinak by to už přece viděl. Ostře zatočil doprava za roh. A do břicha se mu zabořila ostrá čepel.

Zmateně se podíval dolů. Z břicha mu trčela dýka s podivně tvarovanou rukojetí. Pak se podíval na toho, kdo ho bodl. Viděl jen postavu ve fialové kápi se stříbrnou maskou v šíleném šklebu. Pomalu si dýku z rány vytáhl. Krev, která z něj tekla, nebyla červená, jak by čekal. Byla černá. Ohnal se svou novou zbraní po útočnickovi, ten ale jen ladně uhnul. Znovu a znovu se pokoušel ho bodnout a znovu a znovu mu postava v kápi uhýbala. Najednou mu začala dýka v rukou těžknout a zvětšovat se, až ji nemohl udržet a upustil ji na zem. Zvětšoval se ale i útočník a budovy okolo... Zabiják ho za chvíli snadno zvedl na dlani vzhůru. V druhé ruce držel dýku. Samuels se pokoušel uprchnout, ale byl moc malý na to, aby proti obrovi něco zvládl. Dýka ho zasáhla ještě jednou a tentokrát snadno oddělila jeho horní polovinu od dolní.

Inkvizitor Krueger si ještě před cestou pročetl zprávu o poslední oběti Stříbrného démona. Už dávno byl rozhodnutý, že na Venuši zaletí vyřešit celou situaci sám, ale tohle byla opravdu poslední kapka. Démon zabil velitele vyšetřování, Inkvizitora Samuelse, a to absolutně bez jakýchkoli stop. Inkvizitor byl nalezen v poledne ve své posteli mrtvý. A nikdo nedokázal říct, na co vlastně zemřel. Jeho organismus se prostě zastavil. A na tvářích zase ty znaky. Toho Stříbrného démona už někdo prostě musí zastavit a ten někdo bude on!

Panzercopter Super se musel oddělit od zbytku Vzdušné flotily, protože zachytil nouzové volání. Jistý kapitolský letoun byl sestřelen a jeho posádka je nyní obklíčena Černou legií. Falotti s sebou vzal několik záchranných helikoptér a tato malá skupinka se vydala na cestu. Za pár hodin se objevila mýtiny uprostřed džungle, ve které ležel doutnajícím vrak letadla. Pak odtamtud vyletěla signální světlice, což bylo znamení, že posádka je stále naživu. Panzercopter několikrát obletěl kolem, aby zajistil území. Zdálo se, že nikde nikdo

není. Falotti tedy nařídil záchranným helikoptérám přistát a přeživší naložit. On zatím zůstával ve vzduchu, aby měl dobrý přehled o celé situaci.

A tak si mohl všimnout, že se děje něco podezřelého. Záchrané helikoptéry stále nevzlétaly. Falotti je kontaktoval, ale nikdo mu neodpověděl. Instinktivně se tedy připravil ke střelbě. Právě včas, protože ve stejnou dobu se z okolní džungle spustila mohutná kulometná palba. Nebylo vidět, kdo to střílí, ale stejně to bylo více než jasné. Falotti a jeho posádka se chytili do léčky. Panzercopter opětoval palbu, přičemž se točil kolem dokola, aby pokryl celé své okolí. Střílel ze všech palubních zbraní a redukoval tak stromy na pouhé třísky. Exploze raket vyvrhávaly zeminu a zanechávaly v ní hluboké krátery. Za pár vteřin nepřátelská palba ustala. Falotti se tedy vrátil ke své jednotce a nechal rozeslat varování, že některá nouzová volání mohou být falešná. Každé proto musí být pečlivě prověřeno.

Kapitolský Admirál Matthew Gibson na palubě své lodi *CNS Seal* a s flotilou v zádech spěchal k ostrovu Bell Regio. Chtěl se tam dostat dřív, než je dostihne bouře z protisměru. Ale bohužel, počasí se rychle zkažilo. Vlny se zvedly a lodě se dost zpomalily. Obloha rychle potemněla, začalo pršet a silně foukat. Nebe křížovaly blesky. Viditelnost byla velmi nízká. Ale sonary fungovaly dobře – a zachytily přítomnost několika objektů pod hladinou. Blížily se – byly to ponorky. Gibson nedostal žádnou zprávu, že by se zde měly nacházet ponorky jiných korporací a proto vyhlásil bojovou pohotovost. Jenomže jeho flotila neměla žádné ponorky, takže se musela bránit jen shazováním hlubinných pum.

Za pár minut se ozvaly exploze – několik lodí dostalo zásah a jejich trup byl protržen. Lodě šly částečně ke dnu, ale díky několika přepážkám v trupu byly ještě schopné plavby. Ale jakýkoliv další zásah do stejného místa by byl osudný. Gibson vydal rozkaz rozestoupit se do obranné formace. Velké lodě byly chráněny menšími, se schopností útoku na ponorky. Ale lodě byly příliš pomalé na to, aby mohly rychle reagovat na útoky ponorek.

Desítky protiponorkových min padaly pod hladinu rozbouřeného moře. Silné proudy ale většinu z nich strhly mimo cíl. Sonary potvrdily, že tři ponorky byly zničeny, ale to zdaleka nestačilo. Pak šla ke dnu jedna letadlová loď třídy *Swordfish* a ihned po ní několik doprovodných plavidel. Gibson už nechtěl riskovat další ztráty a tak vydal odvážný rozkaz – nechal vzlétnout helikoptéry, které byly vyzbrojeny stejnými hlubinnými minami. Helikoptéry mohou rychleji reagovat na změnu kurzu ponorek, než nemotorné lodě, ale letové podmínky jsou v tomto počasí velmi nebezpečné.

Helikoptéry nebyly připraveny na útok ponorek zcela. Neměly sonary a proto musely být navigovány loděmi. Deset helikoptér se vzneslo a začalo kroužit mezi loděmi. Dolů padala jedna mina za druhou a vzápětí do nebe vyšlehl sloup vody – a tlumený hluk exploze. Ponorek ubývalo. Za pár minut byly vody čisté, ale ztráty Kapitola byly relativně velké – takhle brzy se s nimi rozhodně nepočítalo. Gibson vyslal radiovou zprávu pro všechny korporační lodě v dosahu. Všichni se musí spojit v jednu sílu...

Kyberkuritní policie a Lunární komando prohledávalo celý okresek Kybertroniku křížem krážem. Ale žádné stopy po kacířích nebo teroristech. Museli se skrývat někde mimo. 13. exekutiva ale zakázala do problému zatahovat kohokoliv dalšího, takže se policie musela obejít bez podpory Kartelu, či jiných korporací. Což ji ovšem nebránilo pracovat za hranicemi Kybertronického okrsku... Do akce bylo nasazeno několik desítek robotů *Avatar I Dvojník*, několik typů *Avatar II Polymorf* a dokonce tři *Avataři III Ultra*. Všichni byli maskováni za běžné civilisty a mohli se tak dostat téměř kamkoliv. Jejich chování sice bylo chladné a ne příliš přesvědčivé, ale beztak neměli s nikým déle komunikovat.

Po několika hodinách akce přinesla ovoce. Jedna jednotka ohlásila, že v kanalizačním systému našla známky života. Byli to kacíři. Okamžitě se strhla přestřelka, během které bylo mnoho kacířů zabito, ale ještě větší množství jich uteklo neznámo kam. Lunární komando se prostřílelo k tajné laboratoři, vniklo dovnitř, ale zde už nikdo nebyl. Keronis kamsi zmizel. Důstojníci Kybertroniku místo podrobně prozkoumali a zjistili, že kacíři prováděli nějaké vyšetření, ale bohužel všechny záznamy o něm chyběly.

Ovšem ani agenti Kybertroniku netušili, že jejich agresivní akce upoutala pozornost Bratrstva. Jeho skrytí Revizoři zaregistrovali pohyb vojáků Kybertroniku v území, kde neměli podle kartelových dohod nic dělat. Revizoři předali záznamy kamer a fotoaparátů Inkvizici, která je začala prošetřovat. Místní Inkvizitor nařídil tajně pozorovat Kybertronik a případně zasáhnout. Do akce bylo nasazeno mnoho Revizorů, Mortifikátorů a Atentátníků...

Na volání Kapitola odpověděly hned dvě flotily – mishimská a imperiální. Mishimský Lord Admirál Hatsuto Abe, na palubě *Dragon of Seas*, dreadnoughtu třídy *Yamato* a imperiální Námořní admirál Robert MacGuire na palubě *HSNS Falling Hammer*, juggernaughtu třídy *Champion*. Obě flotily připluly z ostrova *Wagner*, na druhé straně od ostrova *Bell Regio*, aby na něj mohly provést svůj útok z jihu. Flotily jsou vybavené i ponorkami, takže mohou dobře podpořit sílu Kapitola. Mishimská flotila je zde velmi mocná, téměř stejně jako ta

kapitolská. Imperiál tu má jen malou flotilu, ale za to dobře vyzbrojenou. Co se týče Kybertroniku, zatím žádná jeho loď spatřena nebyla. Trojice flotil se spojily v jednu a vydaly se nyní již definitivně na Bell Regio. Bouře byla silná a plavbu zpomalovala, ale Černá legie v cestě nestála, což bylo dobře.

Holy Fury zatím stále kotvila na základně Tendra Peninsula, kde Inkvizitor Majoris Denevius jednal s místními veliteli Bauhausu. Do základny dorazil sám Pozemní maršál Friedrich Piquarde, který Bratrstvo požádal o pomoc při další obraně Ishtar Terra. Černá legie provedla několik dalších vyloďení a spojila se se svými stávajícími jednotkami v džungli. Denevius věděl, že další námořní útok Legie se hned tak konat nebude a tak opustil palubu své lodi a připojil se k jednotkám Bauhausu a Bratrstva.

Štábní admirál Sophie Karlsteinová, bauhauská velitelka místní námořní flotily, zatím dorazila do přístavu ve svém juggernaughtu třídy Dragon, *Admiral Karlstein*. Přinesla velitelům poslední informace o ostrově Bell Regio. Na jeho severní straně kotví velká flotila Algerotha, Ilian a Semaie, která by mohla ohrozit celé jižní pobřeží Ishtar Terra. Podle pozorování zatím nabírá pozemní jednotky a munici, takže se k něčemu chystá.

V Kyberportu se zatím admirál Perkyn radil s plukovníkem Jessem McKirdisem. Velmi je překvapila náhlá deaktivace Avatara, kterého skrze Subrealitu ovládal Keronis alias Luis Zegener. Technici kontrolovali systémy Avatara, ale v nich žádný problém nebyl. Byla prošetřována i možnost, že je tu nějaké rušení, ale ostatní připojení k Subrealitě fungovala v pořádku. Jedinou možností tedy bylo, že se něco stalo na straně vysílače, tedy u Keronise. Perkyn proto navázal spojení s Lunou a požadoval vysvětlení. Vedení HQ potvrdilo, že Keronis byl kýmisi unesen, ale že pátrání již probíhá. Perkyn a McKirdis si budou tedy muset vystačit bez jeho rad, jen s pomocí počítače Avalon.

Teror v Heimburgu: Kriminalita ve městě Heimburg stoupla téměř na desetinásobek. Bauhaus si nemohl dovolit civilní nepokoje ve svém hlavním městě, proto musel chtít nechtě převelet do města mimořádné vojenské hlídky, které měly dohlížet na pořádek. Paradoxně to ale pomohlo Černé legii, která je s pomocí své tajné propagandy označila za utlačovatele, kteří se musí uchýlovat k násilným metodám a přilákala tak na svou stranu další lidi. Městská samospráva začínala být opravdu bezradná a tak ve snaze předejít dalším zločinům, vyhlásila zákaz vycházení po deváté hodině. Zdvihla se vlna odporu. Celé město vřelo a jen s minimálním přičiněním kacířů.

V ten den, kdy do ulic vyrazily zástupy protestujících, provedl Stříbrný démon svůj největší kousek, který byl ale zároveň jeho posledním. Zatímco všechny policejní a armádní složky byly v ulicích spolu s vyžádanou pomocí od Bratrstva, vyrazilo speciální zabíječké komando složené ze Stříbrného démona a jeho nejschopnějších služebníků, směrem k letišti. Jejich infiltrovaný agent byl již na svém místě, v řadách protiletadlové obrany města.

Seděli v lehkém sportovním letadle. Už týden předem měli zajištěná veškerá povolení ke vzletu a okruhu v okolí města. Oni se ale plánovali jen trochu proletět nad městem. Nejdříve provedli přelet nad Katedrálou Bratrstva. Výšku několikrát snížili a když se jim nedostalo žádného varování od dispečera Bratrstva, poznali, že jejich člověk už svou práci splnil. Zahaleni do hávu kouzel vyskočili z letadla. Jejich padáky se po pár stech metrech rozevřely a oni se opatrně snažili na jednu přistávací platformu na pozemcích Katedrály. Dlouho už se na tuto akci chystali, takže jim korigování letu nedělalo žádné problémy. Za chvíli se už jako duchové pohybovali po pozemcích Bratrstva. Stříbrný démon, který se z nich v této Katedrále nejvíce vyznal, je neomylně vedl k jejich cíli.

Inkvizitor Krueger se znepokojeně díval z okna auta na probíhající nepokoje. Strašně rád by se zapojil do uklidňování situace, ale musel se nejdříve zastavit v Katedrále a informovat nadřízené, že dorazil. Nemohl se jen tak začít míchat do věcí Bratrstva. Jel sice služebním autem Bratrstva s vlastním placeným řidičem, přesto mu ale vtiskl několik bankovek jako poděkování za rychlou jízdu, které se dozajista dočká. A dočkal. Řidič bez ostychu porušoval rychlostní limity a jako blesk se s Inkvizitorem řtil k jejich cíli.

Mezitím na ostrově Bell Regio. Skupina Černé legie postupovala rychle. Dostala se k bodu, kde ji Harison plánoval napadnout moc brzy. Harison byl se zbytkem komanda už jen pár set metrů, ale i to bylo v hustém pralesi příliš daleko. Pak přišla zpráva od jednoho ze Zrcadlounů z předsunuté hlídky, která se už rozmístila a přichystala na přepadení. Dva Pretoriánští útočníci se prý přiblížili na jejich dostřel, ale co nevidět se zase vzdálí. Harison ale nařizuje, aby vojáci vyčkávali, jak jen to půjde. Nechce přijít o možnost překvapení.

Ale Zrcadlouni věděli, že než se k nim Harison a zbytek týmu dostane, bude už pozdě. Během pár sekund se ozvala série výstřelů, následovaná výbuchy granátů a zběsilou palbou. Ostřelovači pokropili hlavy Pretoriánů a ostatní naházeli nepřítelům pod nohy bleskové, plynové i tříštivé granáty. Dunivá dávka z těžkého kulometu však naznačovala, že přinejmenším jeden Pretorián je stále naživu.

Už se blížili, ale moment překvapení definitivně propásli. Nakonec dorazili k relativně čisté oblasti, kde byl jen nízký porost a tak měli poměrně přehled. Pár metrů okolo Harisona proletěl jeden ostřelovač, mrštěný Pretoriánem, který ho právě sundal ze stromu. Pretoriánský útočník měl v hlavě ne jednu, ale hned několik děr. Jedna ho připravila o oko, další přerazily čelisti. Ale nezdálo se, že by mu to nějak vadilo. Vojáci ihned skropili krátkými dávkami kacíře, ale Kadaveři ani Sakristiáni si zjevně z kulek, které prošli jejich těly, moc nedělali. Jen ti, kterým střely roztrhaly důležité orgány, se pomalu sesunuli k zemi.

Problém byl ale Pretorián. Harison rozkázal soustředit palbu na něj. Specialista s granátometem vypálil hned několik střel a všechny Pretoriána zasáhly. Jeden granát pronikl až do otvoru v brnění, kde se šklebila Pretoriánova hlava, a roztrhal ji. Pretoriánský útočník zavrával a z jeho kulometu se spustila nepřerušovaná a nemířená dávka, kterou kropil vše kolem. Během pár okamžiků se ale skácel k zemi.

Kacíři se pokoušeli ustoupit z dosahu komanda, ale proti Kyberportským specialistům na boj v džungli byli přeci jen pomalí. Ovšem byl tu ještě druhý Pretorián. I jeho hlava byla těžce poraněna, ale smrt jeho dvojčete ho přiměla nechat rozprášení zbytku předsunuté hlídky a běžet hustým porostem. Když se dostal před kacíře, skočil, ale jeho mohutné nohy zašláply poslední z nich.

Vojáci komanda nebyli v dobrých pozicích – útok je zaskočil, protože pronásledovali kacíře, a tak likvidace Pretoriánského útočníka stála několik z nich život. Nakonec ale kacíře dostihli a postupně zlikvidovali – nebo alespoň většinu z nich. Hlavní ale bylo, že dostali bedny, co s sebou vlekli. Harison si vyžádal hlášení. Dva Kyberportští byli raněni, šest jich bylo v pořádku. Kromě pár Zrcadlounů, kteří byli na výzvědách a dvou mužů v základním táboře to bylo všechno. Právě ztratil bezmála polovinu jednotky. Pro pár beden, o jejichž obsahu nechtěl major Harison přemýšlet.

Sebrali raněné a bedny a začali se pomalu vracet do tábora, ale pak se ozvali Zrcadlouni. Zachytili další pohyb, něco velkého. Neměli zatím vizuální kontakt, ale řídili se to džunglí směrem k Harisonovi a jeho týmu. Narazilo to sice na nastražené miny, ale ty to vůbec nezastavily, ani nezpomalily. Zrcadlouni se obrátili k ústupu. Stalo se to, čeho se Harison obával – posily od portálu. Neváhal a vydal rozkaz do interkomu – aktivovat všechny automatické zbraně a opustit stanoviště. Všichni vojáci se musí přesunout k únikovému bodu. Radista zatím předal zprávu čekající lodi. Tohle nebyl konec, tohle byl teprve začátek konce...

Sergei Perkyn se nalodil na juggernaught třídy Poseidon, *Pandora*. Bylo to pro něj neobvyklé – dosud vždy sloužil na vesmírných lodích. Samozřejmě měl i výcvik ve velení námořní lodě, který nyní mohl využít. Přišla zpráva, že flotila Černé legie u ostrova Colonia zvyšuje svoji aktivitu, což mohlo ohrozit Kyberport. *Edison* však nahlásil, že díky bouři, která nad oblastí zuří, nemůže provést žádné kvalitní snímky. A ani orbitální družice téměř nic nevidí. *Pandora* bude muset připlout k pobřeží Colonie, zaměřit souřadnice a odeslat je na *Edison*. Ten pak bude moci nastavit orbitální částicové kanony a mikrovlnné projektoři ke střelbě na cíl. *Pandora* se okamžitě vydala na cestu, následována menší flotilou.

Jednotky Bauhausu a Bratrstva, pod vedením Denevia a Piquarda, postupovaly džunglí při pobřeží Ishtar Terra, směrem na východ. Husaři, Dragouni a Venušanští hraničáři měli terén již dobře zmapovaný, a tak jim nedělalo potíže najít správnou cestu. Narazili na odpor několika málo skupinek Černých legionářů, ale ty byly bez větších problémů eliminovány. Troopeři, Elitní troopeři a Posvátní bojovníci bojovali s plným nasazením. Obě armády byly jako jedna.

Po pár kilometrech dorazili do průchodnějšího terénu, kde se k nim připojila bojová vozidla. Tanky T-32 „Vlčí dráp“ a několik oddílů bitevních skafandrů Vulkán a Viktor dost pomohlo v boji proti velkým monstřům a vozidlům Černé legie, kterých bylo čím dál tím víc. Ovšem s přibývajícemi kilometry byla situace stále horší. Bylo jasné, že armáda vniká do území kontrolovaného Černou legií, dost možná do blízkosti nějaké citadely. Desítky obrovských Biotrollů vystupovaly z hustého lesa a likvidovaly jeden oddíl za druhým. Nejruznější bitevní tanky a bojové pedipulátory Nekromek se zas postaraly o vozidla. Denevius i Piquarde přešli do defenzívy...

Bitva o Bell Regio: Sophie Karlsteinová mezitím v přístavu na Tendra Peninsula dostala zprávu z radarové místnosti. Byl zachycen jakýsi signál, velmi slabý, vycházel z ostrova Bell Regio. Karlsteinovou napadlo, že to je signál Černé legie k útoku, ale pak se dozvěděla, že signál je lidského původu. Nepodařilo se ho ale blíže identifikovat. Karlsteinová věděla, že na ostrově Bauhaus nemá žádné jednotky, ale nebyla si jistá, jestli tam ostatní korporace již neprovedly útok. Zavolala proto Jacksonu Morganovi, admirálovi flotily Kartelu. Ale ten sdělil, že žádná korporace, alespoň oficiálně, na ostrov zatím nezaútočila. Do oblasti teprve vplouvá spojená flotila Kapitolu, Mishimy a Imperiálu.

Další možností bylo, že to bylo nouzové volání nějakého sestřeleného letounu nebo ztroskotané lodi – a nebo falešný signál Černé legie, který měl přilákat korporační flotilu. Karlsteinová měla velké dilema... nicméně pokud to je skutečně korporační jednotka, pak je to zřejmě jediná jednotka, která ví, jak to na ost-

rově nyní vypadá. Rozhodla se tedy, že se vypraví na pomoc. Jackson Morgan se rozhodl, že také připluje na pomoc, protože záchrana korporačních vojáků je na prvním místě. Oba velitelé mobilizovali všechna svá plavidla a vydali se na cestu. Za několik hodin se ostrov ukázal na obzoru. Dalekohledem šlo spatřit velkou flotilu černých lodí, které zatím stály nehybně na místě. Signál byl teď silnější.

V obraně Černé legie byla ale mezera, což bylo zvláštní. Mnohé lodě se přesunuly ze svých pozic na jiné části pobřeží. Nikdo to nedokázal vysvětlit, ale ať to bylo jakkoliv, byla to šance k útoku. Bitevní loď *Sea Serpent* třídy *Venerable*, s Morganem na palubě, si vzala na starost levé křídlo, juggernaught *Admiral Karlstein* zas pravé křídlo. Teď byla jediná možnost, jak zasadit flotile Černé legie největší zásah. Bauhauské bitevní lodě třídy *Bear* a bitevní křižníky třídy *Condor* zasypávaly cíl těžkou dělostřelbou. Černá legie však začala odpovídat. Její velké lodě zahájily střelbu, ale stále byly zakotvené. Menší lodě ale vyrazily kupředu, stejně jako mnohé ponorky. Bitevní křižníky *Kartelu* třídy *Persistent* však útočící lodě zpomalovaly, zatímco ponorky třídy *Reverent*, *Provident* a *Resolute* si vzaly na starost ponorky nepřítelů. Bitva se plně rozhořela...

Major Harison běžel hustou džunglí s raněným vojákem přes rameno a poškozeným kyčelním servomotorem, který pomalu vypovídal službu. Zbytek komanda ho následoval, každý ověšený buď raněným druhem, nebo jednou černou bednou. Postupovali jak nejrychleji to šlo, ale hluk, který jim byl v patách byl stále silnější. Nad stromy přelétlo několik letadel, ale díky bohatě olistěným větvím je neměli šanci zahlédnout. Byli zhruba kilometr od místa, kde je měly Vážky vyzvednout a měli něco málo přes pět minut na to se tam dostat.

Bez ohledu na to, jak jsou Vážky obratné, rychlé a zrcadlově maskované, nejsou to bojové letouny a konfrontace s letectvem Černé legie by pro ně byla osudnou, tudíž je nutné, aby byli na místě až Vážky dorazí, rychle je vyzvedly a vrátily se na loď. Byl zázrak, že na mateřskou loď ještě flotila Černé legie nezaútočila. Vzhledem k tomu, jaký rozruch tu způsobili by ale bylo bláhové se domnívat, že ta kocábka bude jejich pozornosti unikat i poté, co budou na její palubě. Podle toho, co věděl, má Kybertronik v oblasti tři lehké křižníky, které plní monitorovací mise a které mají rozkaz na požádání poskytnout podporu, ale může trvat hodiny, nebo možná dny, než připlují, a tady půjde o minuty.

Harison zaplašil černé myšlenky a soustředil se na běh. Vylepšená droga XAR1 Mk.II, jejíž slušná dávka teď pracovala v jeho těle v kombinaci s vyšší koncentrací kyslíku v přílbě, umožňovala jemu i jeho mužům běžet v tomto terénu takovou vzdálenost bez známek vyčerpání, nebo nějaké zvláštní zadýchanosti. Hluk za nimi se stále stupňoval. Byla to směsice nejrůznějších zvuků, ale nebylo možné je identifikovat. Rozhodně to nahánělo hrůzu. Kontakt s předsunutými Zrcadlouny ztratili už před chvílí, ať to bylo cokoli, dostihlo je to a oni neměli čas podělit se o to, co vlastně se přes ně přehnal. Harison dostal jen pár obrázků, ze kterých se ale nedalo nic poznat – přinejmenším ne za běhu.

Najednou ale začal porost rychle řídnout a byli na místě. Mýtina, kterou označili jako únikový bod Alfa. Vážky tu nebyly, měly ještě nějakých 15 sekund čas. Zaujali obranné postavení a jako krytí jim posloužili kmenev pokácených stromů. Mýtinu vytvořily výbušniny na kmenech stromů, které umístili, když sem přiletěli. Měly jim udělat místo v případě, že budou potřebovat uniknout a svůj účel splnily bezesbytku.

Až teď si Harison všiml, že se do stromů opírá prudký vítr a že se z nebe snáší provazy deště. Pokud pro ně vůbec přiletí, tak jim to rozhodně bude trvat o něco déle. Nebylo jak se připravit na obranu, než zalehnout za povalené kmenev a nabít zbraň. Veškeré další vybavení buď použili při útoku na kacíře (především tedy na likvidaci Pretoriánů) a miny a další užitečné věci zůstaly v základním táboře.

Nad hlavami jim prosvištěla stíhačka Černé legie. V hustém dešti to bylo těžké rozpoznat, ale zdá se, že se otáčela. Pak ji ale zachvátily plameny a stíhačka šla k zemi. Sundala jí jedna TA8900 Ocelová vos a netrvalo dlouho, a nad mýtinou se zastavila první Vážka a spustila lana. Po dvou z nich slanili dva Attilové III. Jakmile byli na zemi, zaujali postavení, aby mohli krýt ústup komanda. Pilot poslal zprávu, že do letounu může kvůli zátěži vzít jen jednu bednu a dva lidi. Jeden zdravý, jeden raněný, jedna bedna. To bylo Harisonovo rozhodnutí. I přes to, že se lana ve větru divoce zmítala, byli brzy dva vojáci a bedna pochybného nákladu na palubě letounu a ten se stáhnul. Jeho místo vzápětí zaujala druhá Vážka. Stejný postup – slanili další dva Attilové, další dva vojáci a bedna byli vytaženi do letadla.

Stejně tak odletěla i třetí a čtvrtá Vážka. Když se nad mýtinou usadila pátá Vážka, Attilové spustili palbu do lesa. Z porostu se začala valit stěna z Nemrtvých legionářů. Vážka se chystala k odletu ještě, než byli všichni nahoře, ale zasáhla ji raketa, vystřelená stíhačkou, která prošla skrz krytí Ocelových vos. Vážka se zřítíla na okraj mýtiny a vytvořila tak stěnu z kovu a ohně, která je dělila před hlavním nápoem nepřátel, ti ale teď útočili ze všech stran. Attilové postupně odpadali a ani podpurná palba shora nemohla záplavu Nemrtvých legionářů zastavit.

Ještě než byli nahoře, tak vojáky zasypal déšť kulek a dva se postupně zřítily na zem, poslední byl raněn, ale vyškřábal se do kabiny. Harison se rychle vrhl k poslednímu lanu a Vážka se začala zvedat. Poslední Vážka a čtyři muži na zemi. Harison tedy udělal to, s čím by mohl, alespoň v tu chvíli, žít. Dal svým zbylým mužům rozkaz ustoupit a sám zůstal dole, odhodlán vystřílet poslední kus munice, co měl. Cestou nahoru ale dva jeho muži byli zkropeni deštěm kulek a dva z nich padli zpět k zemi.

Harison neváhal a skočil po posledním laně. Vážka se zvedala a major Harison se snažil co nejrychleji vyšplhat do kabiny. Když už doufal, že se mu to podaří, zakousli se mu do zad dvě kulky. Ochromující bolest mu znemožnila šplhat dál, ale držel se. Za chvíli chytla něčí ruka jeho zápěstí a vytáhla ho dovnitř letounu. Zachránil ho raněný voják, který se sem vyšplhal jako první. Když se dostanou na loď, tak tu sebevražednou misi možná i přežijí...

Bogues, který nedávno získal velké jmění, cestoval do husté džungle. Nyní ho lákala záhada té mapky, kterou našel u mrtvého mafiána. Zcela jasně vedla do území, které bylo podle posledních informací obsazeno Černou legií – Grieg Peninsula. Tento poloostrov hostil citadelu Semaiova Vojevůdce nefaritů, Sargasise. Tím se všechno vysvětlilo. Ti mafiáni byli kacíři – a to buď odjakživa, nebo byli zkonvertováni nedávno. Boguese napadlo, že ta druhá možnost bude pravděpodobnější. V Heimburgu to nyní bouřilo, objevovalo se mnoho kacířů, takže oni mohou být jedněmi z nich.

Bogues si pronajal terénní automobil, speciálně konstruovaný pro boj v džunglích. Jel rovnou na ten poloostrov, po nejschůdnější cestě. Zdálo se, že po té stejné cestě nedávno projelo mnoho vozidel a prošlo ještě více osob. Doufal, že to nebude Černá legie... A oddychl si, když asi dvacet kilometrů před sebou, v malém údolí, spatřil velkou armádu Bauhausu a Bratrstva, která táhla po jižním pobřeží a likvidovala jednu pevnost Legie za druhou. Alespoň bude mít snadnější cestu.

Joseph Black s Keronisem, stále v bezvědomí, a mnoha kolegy neustále cestoval téměř po celé Luně. Na jednom místě nemohl vydržet někdy ani den. Byl mu v patách nejen Kybertronik, ale i Bratrstvo. Zatím se zdálo, že jeden o druhém neví. Ale kdyby se o tom dozvěděli, mohlo by mu to situaci ulehčit. Black proto přichystal past. Vyslal několik kacířů, aby na sebe přilákali agenty Kybertroniku, a poté je nechal přesunout k pozici, na které se nacházeli agenti Bratrstva. Po několika pokusech si Kybertronik všiml, že se v blízkosti nachází i agenti jiné tajné služby a začal být opatrnější. To dalo Blackovi víc možností, jak se skrýt.

Jeden z Atentátníků, Eva „Nemesis“ Rondellová, během jedné své výpravy podzemím našla laboratoř Kacířů i Arghana Keronise v ní. Nikdo jiný tu přítomný zrovna nebyl – jen několik stráží hlídalo v okolí. Rondellová našla několik dokumentů, které obsahovaly výsledky vyšetření. Všechny je sebrala, ale její prozkoumávání laboratoře probudilo Keronise samotného, který právě konečně nabyl vědomí. Keronis se ulekl toho, kde se nachází a snažil se vyprostit. Tím na sebe upoutal pozornost strážných, kteří vešli do laboratoře.

Rondellová nestihla utéct. Strážní na ni ihned začali střílet, takže musela bojovat. Její bojové schopnosti ale byly skvělé. Polovinu strážných postřílela svoji pistolí MP-210 „Lotus“, druhou polovinu rozsekala mečem. Během nastalého zmatku se ale Keronis dokázal uvolnit z pout a utéct pryč. Když bylo po všem, Rondellová se rozhlížela kolem, ale Keronis byl už dávno na útěku. Nechtěla ho ale zatím pronásledovat a tak se vrátila do základny. Kacíři, kteří do laboratoře přiběhli po ní, ihned zalarmovali všechny skryše.

Falotti dostával hlášení od svých jednotek. Bohužel, všechna se shodovala v tom, že zatím nenarazila na žádnou základnu Černé legie. Byly pouze spatřeny menší průzkumné oddíly, které ovšem byly rychle zničeny. Černá legie prý chtěla zopakovat také ten trik s falešným nouzovým voláním, ale tentokrát bylo vše ověřeno, takže se do té pasti už nikdo nechytí. Všechny lidské letouny v oblasti nyní musí vysílat na speciální bezpečné frekvenci.

Aby posádka Panzercopteru nezahálela, rozhodl Falotti, že si vezmou na starost hlídkování. Panzercopter se tedy připojil k malé průzkumné letce tří helikoptér a vydal se nad širou džungli v okolí města Bernheim. Dlouho se nic zvláštního nedělo, aby pak Sternbergová zahlédla nějaký pohyb pod korunami stromů. Letka se připravila na boj, ale nakonec se ukázalo, že tam dole projíždí jen nějaká tanková eskadra. Falotti ji chtěl kontaktovat, ale nikdo mu neodpovídal. Její posádky zřejmě byly na jiné frekvenci. Když už Falotti získával jisté podezření, v džungli se ozvalo několik výstřelů a explozí.

Helikoptéry se rozptýlily a sledovaly, co se tam dole děje. Mezi stromy mohly spatřit menší kohortu Černé legie, jak právě zahájila útok na ony tanky. Ty začaly ihned střílet ze svých mocných zbraní. Teprve nyní Falotti jednoho z tanků zahlédl a velmi se podivil nad jeho designem. Rozhodně to nebyl tank Bauhausu, což bylo zvláštní. Žádná korporace, Bratrstvo ani Kartel nenahlásily, že se v okolí Bernheimu nachází jejich jednotky. Muselo se tedy jednat o nějakou tajnou misi, nebo jen o zbloudilou jednotku. Pravděpodobnější byla ta druhá verze.

Sternbergová pro jistotu pořídila několik fotografií a videozáznam. Podařilo se jí zabrat jeden z tanků, právě když vyjel na malou mýtinu. Falotti nechtěl zasahovat, ne dokud nebude přesně vědět, čím ty tanky jsou. Zatímco průzkumná letka jen nečinně létala kolem, tanky rozšiřovaly smrt a zkázu. Těžké kanony střílely své velkorážní projektily a likvidovaly tak kousky džungle. Palubní kulometry a granátometry kosily pěchotu. Černí legionáři prakticky neměli šanci. Měli sice raketometry, ale ty se zdály být neúčinné. Za pár minut bylo po boji a tanky se daly opět na cestu.

Falotti se je opět pokusil kontaktovat, ale vysílačka opět mlčela. Projížděl všechny frekvence, ale nikdo mu neodpovídal. Bylo to zvláštní. Posádka tanků zřejmě měla zakázáno s kýmkoliv mluvit, což podporovalo teorii, že ty tanky provádí nějakou přísně tajnou misi, možná i nezákonnou. Tak se Wilfred rozhodl, že se vrátí na základnu a všechno podrobně nahlásí. Snad od někoho dostane vysvětlení. Helikoptéry tankovou eskadru chvíli pronásledovaly, ale potom se jim ztratila v husté džungli.

Letka se tedy vrátila zpět do Bernheimu. Panzercopter Super přistál a Falotti si to ihned namířil do velitelství. Sternbergová šla s ním, se zaznamenanými snímky. Místní velitel si hlášení vyslechl, ale nepovažoval ho za důležité. Ovšem když mu ukázali záznam, začal se o to více zajímat. Tanky skutečně nebyly od Bauhausu. Ani žádné jeho tajné prototypy či testovací modely, těchto bylo mnohem víc a zdály se být plně připravené na boj. Falotti sice připomněl, že tanky útočily na Černé legionáře, ale velitel mu sdělil, že tohle nemusí nic znamenat. Stále to mohou být tanky Černé legie. Nebylo by to poprvé, co si stoupenci jednoho Apoštola vyřizují účty se stoupenci jiného.

Velitel dal Falottimu jasný úkol – musí vypátrat, co je pravým posláním této eskadry. Musí zjistit, komu patří a kde má operační základnu. Bauhaus musí znát bližší informace, aby mohl vyvrátit jakékoliv podezření. Zatím si nechá všechno pro sebe, ale pokud se věc zkomplikuje, bude to muset předat Kartelu. A to není příliš žádoucí, takže se Falotti a jeho posádka budou muset snažit.

Oba tedy nastoupili zpět do helikoptéry, která se vznesla a vrátila zpět na ono místo. Tentokrát tu byla sama, průzkumné helikoptéry pokračovaly ve svém úkolu. Přistála na mýtinu a celá posádka vystoupila, pro jistotu řádně vyzbrojená. Falotti přikázal, že se musí pokusit shromáždit nějaké stopy, které tu tanková eskadra zanechala. Posádka se potom rozdělila a každý se vydal prohledávat jednu část území. Pátrání nebylo moc složité. Mrtvoly Černých legionářů byly nalezeny snadno a z jejich těl byly vytaženy projektily kulometů a střepiny granátů. Sternbergová našla otisky pásů a podrobně je změřila a vyfotila. Nábojnice dělových granátů nalezeny nebyly, což ovšem nebylo nic zvláštního. Mnoho typů tanků si vystřílené nábojnice skladuje, aby mohly být poté znovu naplněny.

Za pár hodin se posádka vrátila k vrtulníku a naskládala do něj všechny stopy. Bylo toho dost na to, aby zbrojíři zjistili, kdo municí vyrobil. Pak se pátrání dost zjednoduší. Panzercopter Super se opět vznesl a vydal se zpět na Bernheim, kde už byl očekáván. Velitel základny důkazy předal týmu Diplomatických agentů průmyslu, kteří se na podobné případy specializovali. Slíbili, že jakmile se něco dozvědí, dají vědět. Potom naházeli důkazy do kufru jejich černé limuzíny a zmizeli kamsi do centra města. Wilfred ale takovéhle jednání neviděl moc rád. Znal moc dobře postupy tajných operací, vždyť se jedné takové sám účastnil během Velké bitvy o Ganymedes. Jakmile někdo něco zjistí, nechá si to pro sebe, aby bylo zachováno utajení. Dost možná ty důkazy i tajné agenty viděli naposled.

Loď *Pandora*, doprovázená flotilou, doplula k pobřeží Colonie bez větších problémů. Admirál Perkyn vyslal průzkumné letouny a skutečně se dozvěděl, že na pobřeží je Černá legie. Zaměřil všechny významné cíle a informaci odeslal na vesmírnou loď *Edison*. Ta vyslala signál a aktivovala obranné satelity s mikrovlnnými projektory. Tři postupně se rozšiřující paprsky ihned klesly na povrch, aby ho zahřály a způsobily explozi paliva a munice a popálení živých cílů. Asi deset minut byl povrch bombardován mikrovlnami. Perkyn pak opět vyslal průzkumné letouny, aby obhlédl situaci. Velmi ho zarazilo, když zjistil, že Černá legie utrpěla jen velmi malá poškození. Průzkumné letouny byly ihned sestřeleny.

Perkyna napadlo, že za to může bouře – husté mraky a déšť natolik oslabily paprsky, že jejich efektivita klesla na zanedbatelnou úroveň. Vyslal tedy pokyn, aby palbu zahájily částicové kanony na třech dalších satelitech. Za pár chvil se z nebe snesly tři paprsky jasně modrého světla – ale čím více byly blíže k povrchu, tím byly užší a slabší. Silné elektrické výboje v horních částech bouřkových mraků narušily stabilitu paprsků. A pak přišlo hlášení, že Černá legie byla vyprovokována k útoku a mobilizuje flotilu. Perkyn nařídil ustoupit – nikoliv ale zpět ke Kyberportu, ale na volné moře. Nechtěl nepřátelskou flotilu zavést k pobřeží základny Kybertroniku.

Jak se flotila Kybertroniku přibližovala do moře Cauldron, zachycovala stále hustější komunikaci korporáčních flotil. Zdálo se, že Kapitál, Bauhaus, Imperiál, Mishima i Kartel zahájily útok na ostrov Bell Regio. Perkyn zkontroloval situaci – flotila Černé legie, která ho neustále pronásledovala, byla dost silná na to, aby jeho malou flotilu zničila. Proto se rozhodl, že se připojí k ostatním lidským flotilám, od kterých snadno získá pomoc.

Mezi tím na Luně, Eva „Nemesis“ Rondellová přinesla získané dokumenty o Keronisovi svým nadřízeným. Ti je pečlivě prozkoumali – a výsledek byl překvapivý. Zdá se, že Arghan Keronis není obyčejný člověk, pokud to tedy člověk vůbec je. Jeho imunitní systém je unikátní, možná vznikl uměle, nebo je to jen silná mutace přirozeného. Vypadá podobně, jako imunitní systémy některých Černých legionářů, například Nefaritů. Testy sice neukázaly, že by to bylo způsobeno Černou symetrií nebo Temnou technologií, ale testy jsou kacířské a proto se jim nedá věřit. Inkvizitoři přikázali, aby byl Keronis pokud možno co nejdříve dopaden. Bude vyslechnut, prozkoumán Uměním a poté s největší pravděpodobností popraven.

Keronis byl mezitím na útěku. Nyní po něm šli nejen Kacíři, ale i Bratři. Agenti Kybertroniku se ho snažili najít a zachránit, ale měli proti sobě příliš mnoho nepřátel a překážek. Keronis moc dobře věděl, že do HQ se vrátit nemůže, protože tam ho Kacíři budou čekat. Rozhodl se, že uteče – nejlépe pryč z Luny. Rozhodl se pro Venuši, protože tam byl koneckonců jeho známý Jesse McKirdis a jeho loď *WarLord* a počítač Avalon. Neměl u sebe žádné doklady a tak musel infiltrovat do první vesmírné dopravní lodi, což se mu povedlo bez větších problémů.

V okolí ostrova Bell Regio se bojovalo už na plné obrátky. Flotila Imperiálu, Mishimy a Kapitolu zaútočila ze západu a jihu, zatímco flotila Kartelu a Bauhausu útočila z východu a severu. Na dálkových radarech se také objevily lodě Kybertroniku. Nebylo jich sice moc, ale jejich pomoc se jistě hodí. Flotily Černé legie byly kompletně obklíčeny a trasy, odkud by mohly připlout posily, byly odříznuty loděmi Bratrstva.

Wilfred Falotti a Laura Sternbergová byli odhodláni najít tu záhadnou eskadru tanků za každou cenu. Jednak aby splnili rozkaz velitele a jednak aby odhalili tajemství dřív, než tajné služby. Falotti k sobě připojil několik bojových a průzkumných helikoptér a celá letka se vydala nad džungli. Několik hodin prohledávali celé okolí města Bernheim, ale marně. Pak přišel rozkaz z velitelství, že Černá legie zvýšila svojí aktivitu na kontinentu a proto že je nutné zakročit. Všechno ostatní je nyní vedlejší. Falotti tedy zanechal pátrání a odletěl do akce. Stačil ale přikázat hlídkovým vzducholodím, aby nepřestávaly území sledovat.

Letka se přesunula do nejhroženějších oblastí. Z ostatních částí Vzdušné flotily, ale i od pozemních armád, přišly informace o postupu a rozmístění Černé legie. Sternbergová všechno rychle zakreslovala do mapy a tak se jí podařilo vytyčit hranice mezi kontrolovaným a nekontrolovaným územím. Zatím převažovalo to kontrolované, i když území v moci Černé legie se stále rozšiřovalo. Přibližně každé dvě hodiny dostala novou sadu informací, která ji přinutila mapu poupravit. Černá legie postupovala. Bylo zřejmé, že útoky přichází z poloostrova Grieg Peninsula, ale zatím je území příliš zamořené nepřítelem, takže jakýkoliv protiútok je nemožný. Sternbergová však odhalila strategicky důležité místo, na kterém by se armády mohly dobře a dlouho bránit. Nejprve je ale nutné tento bod dobýt a vyčistit jeho okolí, což bude práce pro Falottiho a jeho letky. Ten ihned naladil příslušnou frekvenci a zavolal posily – hlavně bitevní vzducholodě a výsadkové helikoptéry.

Za pár hodin je měl a tak mohl vyrazit. Útočná síla byla sice poměrně málo početná, ale tohle bylo vyváženo její výzbrojí a pancéřováním. Sternbergová navigovala dobře a požadovaný bod našla v celku rychle. Bylo na něm několik vozidel Černé legie, které tu zřejmě čekaly na posily. Jakmile jejich posádky spatřily, co se to k nim blíží, sedly ke zbraním a začaly střílet ze všech zbraní. Ale bauhauská letka byla jako kladivo a všechna vozidla bez problémů zničila. Malá mýtina se doslova zalila ohněm a nábojnicemi padajícími z nebe. Vypadalo to jako ocelový déšť.

Když bylo po všem, bitevní vzducholodě se rozmístily kolem bodu a zaujaly obranné pozice. Výsadkové helikoptéry dosedly a vypustily několik oddílů Džunglového komanda. To se rozeběhlo do všech stran a mýtina tak byla v naprostém bezpečí. Panzercopter Super na ní přistál a Falotti si ji mohl prohlédnout zblízka. Byla dost velká na to, aby se na ní mohli zakopat vojáci a umístit dělostřelecké zbraně.

Bogues mířil k armádě Bauhausu a Bratrstva, ale čím byl blíže, tím více mu bylo jasné, že armáda má potíže. Černá legie v předních liniích provedla silný útok a postup lidské armády se zastavil. Bogues měl u sebe mapku džungle, takže věděl, že tahle cesta vede přímo k citadele, a že ona útočící Legie pochází z ní. Chtěl bitevní zónu nějak objet, aby neodhalil svoji přítomnost, ale nepovedlo se mu to. Nenadálý dopad dělostřeleckého granátu do blízkosti cesty, po které právě jel, odmrštil jeho auto do řeky. Bogues se po pár minutách vyprostil a zachránil všechno své vybavení, které šlo. Vypotácel se na břeh, hodil tašku přes rameno a vydal se dál pěšky. Alespoň teď nebude tak nápadný...

Veškeré papírování trvalo nechutně dlouho. Inkvizitor Krueger musel přes vrátnici do kanceláře, kde ho poslali ještě do tří dalších místností, než byly všechny jeho papíry ověřeny a potvrzeny. Mohl se do svého úkolu pustit okamžitě. Nejdříve se však rozhodl osobně donést své věci do své nové ubikace. Neměl důvěry ve všemožné poslíčky, mohli jeho zavazadla donést buhví kam. Vyfasoval ještě přesné pokyny, kam se má vydat a vyrazil ztemnělými chodbami k ubikacím velících důstojníků.

Ostrý nůž Temného klauna prořízl hrdlo dalšího z Bratrů. Systematicky postupovali chodbami a zabíjeli každého, koho našli v pokojích. Díky Černé symetrii je nemohl nikdo uslyšet. Hypnotizéři kontrolovali, zda některé pokoje nejsou zabezpečeny pomocí Umění. Takové byly obcházeny a vraceli se k nim, až když byla veškerá ochranná kouzla zlomena. Žádnou mocnější oběť nemohli nechat uniknout. Jako temná smrt se pohybovali chodbami Heimburské katedrály.

Lord nočních můr se radoval nad tím, jak jeho plán vychází. Zatímco jeho podřízení likvidovali Inkvizitory a všechny ostatní Bratry, na které narazili, on si bral na starost Mystiky, na které bylo potřeba něco více než ostrý nůž. Pro každého z nich provedl rituál, který se proplížil mezi všemi komplikovanými ochrannými kouzly a zasáhl je v jejich spánku. Mnozí statečně vzdorovali, ale výsledek byl vždy stejný – smrt. Blahořečil den, kdy se mu podařilo v jedné zapadlé knihovně tento mocný rituál objevit. Potřeboval k němu jen speciální nůž, schopný zranit člověka i ve snu, a předmět, který mu byl blízký. A co jim mohlo být bližší než dveře jejich pokojů, které každé ráno a každý večer otvírali a zavírali! Zatím šlo vše naprosto hladce. Zůstali neodhaleni déle než čekal. Možná se jim nakonec podaří zabít i několik Inkvizitorů Majoris a Strážců Umění!

Krueger zašel za roh a tam narazil na postavu oděnou v purpurovém plášti s kápí a démonickou maskou. Jeho reflexy převzaly vládu nad tělem, bleskově tasil meč a prořízl vetřelci hrdlo. Nevěřil svým očím. Kacíř a přímo v Katedrále! A podle všeho to mohl být sám Stříbrný démon! Zevrubná prohlídka těla mu však ukázala, že maska není stříbrná, že to je pouze obyčejný kov. To ale nebyla tak dobrá zpráva, jak to mohlo v první chvíli vypadat. Znamenalo to, že jich tu může být víc.

A měl pravdu. O kousek dál v chodbě stála další osoba v purpurové kápí. Neviděl jí do tváře, ale podle všeho usilovně sledovala dveře do jednoho z pokojů. Absolutně nevnímala své okolí, takže ji jednou chirurgicky přesnou ranou usmrtil. Pak popoběhl dál chodbou, kde konečně našel, co hledal – tlačítko, spouštějící tichý poplach. Rozbil ochranné sklo a tlačítko stiskl. Jen doufal, že pomoc dorazí co nejdřív, protože každou vteřinu může zamřít další Bratr.

Tiše klusal chodbou a pozorně, využívajíc Rychlosti a Zlepšení smyslů, sledoval dění okolo sebe. Narazil na kacíře, který zrovna vystupoval z jednoho z pokojů. Než ten mohl zareagovat, proklál ho svým mečem. Kontrola pokoje prokázala jeho nejhorší obavy – našel jen rychle chladnoucí mrtvolu. Pokračoval chodbou dál a doufal, že nenarazí na nikoho, kdo by byl nad jeho sily.

Lord nočních můr zrovna dokončil svého prvního Strážce Umění, když se k němu chodbou přičítal Trooper. Okamžitě ho složil, ale to, že za ním následoval druhý a třetí znamenalo jediné – někdo vyhlásil poplach. Vyslal proto svou vysílačkou dohodnutý signál všem svým mužům, kteří se sejdou na dohodnutém místě, odkud se jim snad podaří proniknout opět ven z Katedrály. Kurgan ho sledoval nervózním pohledem. Musel být opravdu nervózní, když svého nadřízeného oslovil jeho pravým jménem – Charles. Byl jediným, kdo ho mezi všemi přísluhovači Muawijhea znal. On jediný si ho zasloužil znát. Prošli spolu už tolika věcmi... pronásledování Bratrstvem na Marsu, střet s tajnou službou Kybertroniku na Luně, souboj se zdívočelým démonem... Už nespočetněkrát mu zachránil život a za to mu byl vděčný. Byl jeho největším spojencem v dobách temna. Jemu jedinému mohl naprosto věřit a on jediný naprosto věřil jemu. Proto mu nelhal. Vysvětlil, že situace je vážná. Jestli se odsud dostanou živí, to záleží jen na tom, jak moc se už Bratrstvo stáčí mobilizovat. Oba muži se rozběhli po schodech dolů.

Inkvizitor Krueger opatrně sledoval skupinky tří kacířů. Nechtěl se na ně vrhnout jen tak, mohlo by se snadno stát, že některému z nich se povede šťastná rána. Už-už se chystal na ně vyrazit, když tu se z jejich vysílaček ozvala řada krátkých a dlouhých zapípání, načež se všichni otočili a rozběhli směrem od něj. Bylo mu jasné, o co jde. Svolávají své jednotky dohromady. Opatrně je z povzdálí sledoval a cestou nařizoval vojákům, aby ho následovali. Oběti dnešního nezůstanou nepomstěny!

Keronis se po dlouhém letu konečně dostal na Venuši. Loď mimořádně přistála na základně ve Volksburgu, prý kvůli zvýšenému nebezpečí sestřelení obranou Černé legie. Cestující byli dost našťvaní, že skončili úplně někde jinde, ale Keronis byl rád. Ke Kyberportu to odsud má jen kousek, relativně. Nasedl do vozidla nejbližší transportní kolony, která právě odjížděla na sever Colonie. Ale netušil, že v patách má agenty Bratrstva... a nyní i agenty Černé legie.

Samozřejmě, šli za ním i agenty Kybertroniku, ale ti zatím moc šancí neměli. To by se ale mělo co nejdřív změnit. Joseph Black dostal informaci o Keronisově útoku ihned. A nebyl moc rád, že mu utekl na jinou planetu. Jeho pán Sargasis jistě nebude rád, ale Black byl jinak velmi schopný kacíř, takže nevěřil, že by ho Sargasis potrestal smrtí. Black mu tedy rovnou poslal zprávu, ve které ho o všem informoval. Odpověď přišla záhy. Sargasis nebyl tak našťvaný, jak Black předpokládal. Spíše naopak. Mohl teď na Keronise vyslat své vlastní služebníky. A navíc dal Blackovi úkol – musí podstrčit falešné informace Kybertroniku samotnému. Přesvědčit ho, že Keronis je ve skutečnosti Kacíř, výtvar Černé legie, který se vyhýbá agentům korporace a chce se vrátit ke svým pravým temným pánům na Venuši, aby předal citlivé informace.

Black byl nadšen. Mohl nyní provést to, co mu šlo nejlépe. Připravit takové falešné důkazy nebyl problém. Lunární komando prohledává všechny podzemní prostory a postupně odhaluje tajné skryšše kacífů, takže ukrýt do pár skryší stopy vedoucí k tomu, že Keronis je Kacíř, bylo velmi jednoduché a efektivní. Večer téhož dne se vojáci komanda vrátili do HQ se špatnými zprávami. Informace se brzy dostala ke 13. exekutivě, která přes celou Subrealitu vydala jasný příkaz. Zrádce, který tak dlouho parazitoval v řadách Kybertroniku, musí být nalezen a bez milosti zabit. Agenti Kybertroniku, kteří šli Keronise zachránit, přijali nový úkol chladně a bez jakýchkoliv dotazů.

Bitva o Grieg Peninsula: Falotti vyslal zprávu pro pozemní jednotky, které obratem potvrdily, že jsou již na cestě. Ovšem ta jim bude trvat několik hodin. Do té doby musí kótu udržet pouze Džunglová komanda a letouny. Wilfred tedy rozmístil hlídky a nařídil maximální opatrnost. Pozemní operace neměl moc rád, byl přeci jenom důstojník letectva.

Pak přišlo hlášení od jednoho týmu Džunglového komanda – Černá legie se blíží, přímo z poloostrova. Podle všeho se jedná o stoupence Semaie, takže tam musí ležet samotná Sargasisova citadela. Falotti svolal svoji posádku, která okamžitě nastoupila do vrtulníku. Ten se spolu s ostatními rychle zvedl a vydal se do míst boje. Černá legie zde měla obrovskou přesilu, která se navíc skrývala pod korunami stromů. To byl ten důvod, proč je letecká palebná podpora na Venuši velmi obtížná – protože letouny musí střílet většínou naslepo skrz větve a listy.

A tak to také bylo i nyní. Panzercopter Super pálil kulometné dávky a rakety skrze stromy. Dobrá polovina výstřelů však skončila ve kmenech. Sternbergová zkusila prozkoumat bojiště termovizní kamerou, ale v džungli byla příliš velká teplota, takže žádné jasnější cíle vidět nebyly. Ostatní helikoptéry si vedly podobně. Bitevní vzducholodě spouštěly tuny bomb a dělostřeleckých granátů a trhaly stromy na kusy. Černá legie ale neváhala a spustila stfelbu z těžkých kulometů a autokanonů.

Několik helikoptér šlo ihned k zemi. Vzducholodě se držely déle, ale i ony začaly pomalu klesat k zemi, s proděravěnými balony. Jakmile dopadly na zem, utvořily dobré úkryty pro bauhauské vojáky, ale i pro Černé legionáře. Pak se na bitevní pole přičítala vozidla, která Falottioho letku ohrožovala ještě více. Stfelba z raketometů a kanonů zničila další letouny. Pár zásahů dostal i Panzercopter Super, ale jeho pancéřování to vykrylo.

Falotti kontaktoval pozemní armádu. Dorazí prý za pouhou hodinu, což bylo v tomto případě příliš dlouho. Džunglové komando bylo téměř poraženo, muselo se stáhnout na mýtinu. Wilfred nevěděl, jestli má čekat dál, nebo zavelet k ústupu. Pak se ale stalo něco, co ho přemluvilo zůstat. Stromy náhle popadaly pod vahou těžkých tanků. Na bitevním poli se objevila ona záhadná tanková eskadra. Přijela z nejméně bráněného směru, takže Černou legii dost zaskočila.

Wilfred sledoval, jak tanky pálí ze všech zbraní a likvidují Legionáře pod svými pásy. V duchu děkoval Kardínalovi za jeho pomoc. Tanků bylo celkem dvacet a byly neskutečně dobře seštrhané. Prováděly obchvaty a údery rychle za sebou, takže Legionáři neměli moc šancí, jak se bránit. Jejich raketometry a děla se přeorientovala z letounů na tuto novou hrozbu, ale většina jejich výstřelů šla mimo. Ty, které zasáhly, se však jen neškodně svezly po tuhém pancéřování.

Během hodiny se na bitevním poli objevily také první tanky Bauhausu. A za nimi obrovské množství pěchoty, podporované lehčími vozidly. Semaiovi stoupenec bojovali s fanatickým zápalem a zprvu se zdálo, že v citadele jich je snad nekonečno. Nehleděli na vlastní ztráty a kosily vojáky v boji zblízka. Džunglová komanda proti nim však nasadila rotační brokovnice a těžké plamenomety, takže Legionáři začali umírat po desítkách.

Bauhauské síly pomalu zatlačovaly jednotky Legie na poloostrov, a stále hlouběji a hlouběji do něj. Bitva byla téměř vyhrána. Ovšem stalo se něco, co Wilfred neočekával. Nikdo to neočekával. Jakmile záhadným tankům došly vhodné cíle, zaměřily svoji palbu na bauhauské jednotky. Tohle bylo velmi zákeřné a velmi nepochopitelné. Zmatení bauhausští vojáci začali umírat, stejně rychle, jako před chvílí Legionáři. Několik bauhauských tanků bylo zaskočeno a zničeno v podstatě jedním výstřelem.

Wilfred celý ten masakr sledoval a vůbec nic nevnímal. Teprve po nějaké chvíli se probral a do vysílačky začal řvát své rozkazy – všichni se musí okamžitě stáhnout a při tom pálít na ty tanky. Sám ihned začal dělat totéž. Panzercopter Super klesl níže a střílel své protitankové rakety. Ale ty záhadné tanky jim velmi rychle a mrštně uhýbaly.

Pak se Panzercopter dostal do zaměřovače jednoho z nich. Tank zvedl kanon jak nejvýše to šlo a vystřelil. Granát zasáhl helikoptéru do levého motoru, který ihned vypověděl službu a začal hořet. Posádka byla ořesena a začala panikařit. Helikoptéra se dala do nekontrolovatelného letu, pryč z bojiště...

Bogues se blížil k bitevní zóně, cítil to. Zvuky střelby, výbuchů a řev monster byly stále hlasitější. Když se prodíral džunglí, ucítil prostřednictvím své Ki, že v okolí je nebezpečí. Tasil wakizashi, zatímco v druhé ruce svíral své zavazadlo. Rozhlížel se kolem do kola, s mečem připraveným k útoku. A pak z keřů vystoupily postavy v brněních, s puškami namířenými přímo na něj. Byli to Venušanští hraničáři a bylo jich tolik, že by je nedokázal včas pozabíjet. Seržant Hraničářů přikázal, aby odhodil všechny zbraně a identifikoval se. Bogues nemohl nic než poslechnout, ovšem řekl, že je obyvatelem místní vesnice. Hraničáři ho spoutali a odvedli do tábora, který Bauhaus a Bratrstvo provizorně vybudovali. Zde se nacházel Denevius i Piquarde – oba shlíželi na mapu terénu a nevěděli, kudy dál. Bogues se jim představil, opět pod svoji falešnou identitou, a nabídl jim pomoc v podobě mapky. Marcus Denevius se vyptával, kde k ní přišel, ale Bogues jen mlžil.

Smyslená vysvětlení ale stačila Friedrichu Piquardovi. S touto mapkou bude moci armáda přejít do protiútku a zastavit tak přísun posil z citadely Vojevůdce nefaritů Sargasise. Tak bude Heimbürg a další pobřežní města zachráněna. Piquarde okamžitě odešel ke svým mužům a Bogue se nadále nevsímal. Ten si myslel, že z nejhoršího je venku, dokud ho Denevius opět nespoutal a neposlal do nejbližší základny Bratrstva. Bogues nemohl odporovat, nemohl použít své nadpřirozené síly. Musel za každou cenu předstírat, že je jen obyčejný člověk, a ne tajný agent Mishimy na misi, jejíž cíl by Inkvizitoři zřejmě stejně ani nepochopili...

Mezitím v Heimbürgu... Už mohli dávno odejít, ale neudělali to. Vstup do kanalizačního systému byl deset minut dokořán otevřený a před ním se shromažďovaly přeživší jednotky. Mohli odcházet kdykoliv postupně, ale Lord nočních mūr si myslel, že bude lepší, když odejdou všichni najednou. Díky vysílačům, které nechal svým jednotkám implantovat, věděl, kdo z nich je ještě naživu. Jeden jeho muž stále chyběl a on nechtěl odejít bez něho. Měl na dnešním úspěchu přece stejný podíl jako všichni tady, proč by on jediný měl mít problémy s odchodem? Uvnitř věděl, že i ostatní s ním souhlasí. Ale nemohl riskovat životy všech kvůli jednomu. Rozhodl se proto dát mu posledních pět minut, pak odejdou.

Celá akce měla naprostý úspěch. V Katedrále zavládla panika, která se snad rozšíří ještě dál po Bratrstvu. Jakmile Bratři uvidí, že před sluchy Temnoty nejsou už v bezpečí ani na své posvátné půdě, zaleknou se a jejich fanatismus poleví. A to bude chvíle, kdy je Temnota zasáhne nejtvrději. Jakmile se začnou bát o svůj vlastní život, vytratí se síla jich jakožto celku. Apoštolové už si pak budou muset jen rozebrat zbytky. A to všechno jen díky práci Stříbrného démona a několika podobných agentů na dalších planetách. Samozřejmě žádný z nich se s ním nemohl měřit, to on se stal postrachem celé Sluneční soustavy a to on bude ten, kdo ji srazí na kolena. Nejvyšší kacíř všech Apoštolů...

Z příjemných myšlenek ho vytrhlo zavržení dveří. Všichni jeho muži se postavili do stěhu a namířili zbraně na nově příchozího. Opět poklesli, když si uvědomili, že je to pouze jejich druh. Když se k nim tento opozdilec připojil, Lord zavelel k ústupu.

Krueger a jeho muži pronásledovali kacíře snad přes celou Katedrálu. Měl pocit, jako by uplynuly celé dny, které trávil honbou za svým protivníkem. V čele jako předvoj běžel jeden Trooper, který sledoval prchajícího z nejmenší vzdálenosti. Zbytek jednotky se pohyboval tak, aby viděl jen záda svého přítele. Zůstávali tak sice dvě zatačky za kacířem, zato se však snižovala šance na odhalení. Pomáhal jim samozřejmě také jeden Vizionář, kterého nabrali panikařícího cestou. Každou chvíli se zastavoval a říkal, kam příště terč zahne. Vždy se trefil. Nakonec ohlásil, že terč dorazil ke svému cíli. Vzápětí to potvrdil Trooper v předvoji. Kruegerovi už bylo dávno jasné, co tak hluboko v podzemí hledají – kanalizaci.

Nemeškal proto a vydal signál k útoku. Všichni jeho muži se nahrnuli malými dveřmi do rozlehlé místnosti. Obránci, kteří se zrovna připravovali na odchod, byli nenadálým vpádem Bratrů tak zaskočeni, že než stačili spustit obrannou salvu, všichni už byli uvnitř a kryli se. Rozpoutala se krutá přestřelka. Téměř každý, kdo na sobě neměl neprůstřednou vestu nebo brnění, byl raněn a svíjel se v bolestech na zemi.

A naneštěstí mnoho těch mužů byli Lordovi Kacíři. Kurgan si uvědomil, že takhle to dál nejde. Na chvíli ho obklopila temná aura a všechny palné zbraně se zasekly. Situace okamžitě využili jeho zabijáci, trénovaní na boj zblízka. Vyřítili se proti Bratrům, kteří zaraženě zkoumali, proč jejich zbraně nefungují. Přestože se stačili připravit na obranu, když k nim elitní jednotka doběhla, nebylo jim to nic platné. Prvotní nápor nemohl nikdo ustát. Přesně mířené rány protínaly hrdla a bodaly do srdce. Mnohé zbraně měly žhavíci ostří, takže snadno pronikaly i odolnými brněními.

Stříbrný démon se oháněl svým Mečem černého ohně přímo uprostřed největší skupinky Inkvizitorů. Po jeho pravém boku stál Kurgan a kryl mu záda. Oba byli zkušenými šermíři, tak jejich meče zasahovaly málo chráněné části těla Černá symetrie mečů se postarala o zbytek. Na těle Inkvizitorů vyskakovaly černé puchýře a jejich mozek se začal vařit. A oni byli stále naživu. Boj nemohl dopadnout jinak, než jejich absolutním vítězstvím. Za chvíli kolem nich nestál nikdo živý.

Rozhlédli se po okolí, jak jsou na tom jejich zabijáci. Neviděli však nic jiného, než mrtvá těla. Vypadalo to, že jsou posledními živými na bitevním poli. Dnes Bratry porazili, ale za jakou cenu? Mnoho dobrých mužů položilo životy za jejich ideály. Lord nočních můr měl pocit, že se mu do očí tlačí slzy, což se mu už dlouhé roky nestalo. Tyto muže znal velmi dobře, provázeli ho na jeho cestách celé věky a to v téměř stejném složení. A najednou byli všichni mrtví. Jeho pohled se setkal s Kurganovým. Nebylo potřeba nic říkat, oba věděli, co cítí.

Lord měl najednou pocit, jako by se čas zpomalil, či téměř zastavil. V jednu chvíli se díval do očí svému příteli, za chvíli už viděl pouze jeho hlavu, jak opouští své obvyklé místo na krku. Pouze díky léty vycvičeným instinktům použil Rychlost a bleskovým krytem odrazil stejný útok, směřovaný i na jeho hrdlo.

Krueger se proháněl řadami kacířů jako smrtící smršť. Kolem něho bylo spousta jeho mužů, díky jeho obratnému klíčování zasahovali nepřátelé je místo něj. Bylo mu to jedno, jeho život je mnohem důležitější než životy podřadných Bratrů. Je jeho úkolem přežít a zabít Stříbrného démona a získat tak nehynoucí slávu a úspěch. Proto bodal nepřátele do zad a obratně se vyhýbal jejich ranám. Jeho muži padali jako mouchy, ale na tom nezáleželo. Jich bylo dost a nepřátel málo. Až nakonec zjistil, že probodl posledního z nich.

Rychlým pohledem přes bojiště zjistil, že to není pravda. Zbývali dva poslední. Jeden z nich byl dozajista sám Stříbrný démon a ten druhý musela být jeho pravá ruka. Díky Rychlosti se jako blesk přesunul k nim a uťal hlavu toho špinavého kacíře. Téměř se mu povedlo to samé i u Démona, ale ten zkurvenec ránu tak- tak vykryl.

Následovala další, kterou se mu pokusil podseknout nohy. Opět ji ale vykryl. Další rána, tentokrát na paži, se také setkala s neúspěchem. Zkusil tedy něco jiného. Použil fintu, kterou ho učili na šermířských hodinách v Katedrále. Ušetřil protivníkovi dva slabé úderů na pravé straně, pak jeden na levé a zničehonic vedl silný úder zprava na hlavu. Ten parchant měl ale neuvěřitelné štěstí nebo byl mnohem lepším šermířem, než si myslel, a ránu vykryl. Po chvíli boje mu začínalo být jasné něco jiného – Stříbrný démon příliš dobře ovládá styl šermu Bratrstva na to, aby se ho mohl naučit někde u přívrženců Temnoty. Musel se to naučit na stejném místě, jako on – v Katedrále... To odhalení ho šokovalo tak, že na chvíli ztratil koncentraci. Protivník vedl silnou ránu přímo na tělo. Krueger ji vykryl a meče obou protivníků se srazily a zůstaly zakleslé. Oba dva tlačili proti protivníkovi nejvyšší silou, jako dokázali vyvinout a síla obou dvou byla díky magii nadlidská. Nakonec se k sobě přiblížili tak blízko, že cítili svůj dech.

„Zabiju tě!“ řekli souhlasně. Stříbrný démon byl ale naplnění té vize o trochu blíž. Krueger najednou ucítil, jak mu rukou prochází ostrá bolest. Poznal, co se děje. Jeho protivník doteď skrýval v rukávu dlouhé žhaví cí ostří, které mu teď projelo předloktím. Zařval bolestí a uskočil. Stále ale byl pod velkým silovým tlakem protivníka, který ho povalil na zem. Hlavu mu zastřela mlha bolesti. Spíše vycítil než uviděl, jak se protivník napřahuje k smrtící ráně.

Lord viděl rudě od chvíle, kdy ten Inkvizitor zabil jeho nejlepšího přítele. Ve všech jeho pohybech byla znát zuřivost, které nemohl docílit žádným jiným způsobem. O chvíli později se ještě stupňovala, když v Inkvizitorovi poznal Kruegera, svého dávného rivala, který ho prakticky poslal do spárů Temnoty. Vztek mu dodal vyšší sílu a rychlost, než mohla kouzla. Bojoval s finesou, elegancí a silou, které už nikdy ve svém životě nedosáhne. Povalil svého protivníka na zem a bodl meč tam, kde měl mít srdce. Ve vzteku učinil zásadní chyby – zapomněl, že Bratři nosí těžké brnění. Jakmile meč sjel po hrudním plátu, bylo už pozdě chybu napravovat. Krueger se odkulil stranou a opět postavil na nohy. Naneštěstí byla žhaví cí čepelí poraněna levá ruka, takže meč svíral dál.

Zase šermovali. Lord měl oproti Kruegerovi obrovskou výhodu – přesně znal styl jeho boje, zatímco on jen marně tápal. Dovednosti, získané při tréninku v Kacířských chrámech mu teď přišly vhod. Další jeho výhoda spočívala ve žhavené čepeli. Snadno s ní poškozoval protivníkovo brnění a rval z něj celé kusy. Za chvíli měl Krueger na sobě jen cáry toho, co kdysi bývalo těžkým inkvizitorským brněním. Byl zatlačen do defenzívy, protože už se nemohl spoléhat na to, že brnění mu některé rány vykryje. Pomalu a jistě byl zatlačován ke zdi. A Stříbrný démon opět udělal chybu. Uklouzl po kaluži krve jednoho z mrtvých. Sice nespádl, ale na okamžik ztratil rovnováhu. Než ji získal, tak umožnil protivníkovi přejít do ofenzívy. Vykryl jednu, dvě rány, a třetí prošla jeho obranou a zasáhla ho přímo do obličeje.

Stříbrná maska mu zachránila život. Kov zastavil čepel meče, takže Lord mohl udělat krok zpět a znovu se soustředit na boj. Jenže meč na masce zanechal hlubokou rýhu a prohnul ji. Na levé oko teď neviděl téměř nic, protože výhled mu zakrýval stříbrný kov. Bez trojrozměrného vidění neměl šanci. Musel souboj rychle ukončit, protože pomoc mu rozhodně nepřijde. Levou rukou popadl magickou Obětní dýku, kterou měl za pasem a začal se soustředit na jediný rituál, který mu mohl v dané situaci pomoci.

Krueger měl najednou pocit, jako by jeho nohy a ruce ztěžkly. Pohyboval se jakoby medem, zatímco jeho protivník okolo něj dál ladně kroužil. Cítil, že už neudrží soustředění. Pomalu klesl na kolena. Jeho oči se zavíraly, chtělo se mu strašně spát. Ale nemohl, nesměl, musel bojovat. Sesul se na podlahu. Cítil, jak se nad ním naklání Kacíř s Obětní dýkou, ale nemohl s tím vůbec nic dělat. Jeho ruce odmítaly poslušnost, usínal, a byl líný se jakkoli pohnout. Propadal se do šťastné hlubiny spánku, když ucítil dotek chladné dýky a svém krku. Ještě plně nespal, tak kontrolu nad tělem přebraly reflexy a pud sebezáchovy. S vypětím všech sil udeřil pravou rukou, ve které stále ještě svíral meč, směrem, kde tušil svého protivníka. Ucítil uspokojivé křupnutí jeho hlavy, ale zároveň podivně teplý pocit na svém krku a těžkost v dýchání. Když se nadechoval, do plic se mu dostávala krev. Poslední co slyšel, než se propadl do temnoty úplně, byl pád druhého těla na zem...

Keronis se dostal na severní cíp ostrova Colonia a nastoupil na první parník, který ho odvezl na ostrov, kde leží Kyberport. Po několikahodinové cestě se konečně dostal před vnější obranný perimetr města. Přišel ke kontrolní stanici a ohlásil se svým novým jménem a heslem. Jenomže počítač to neakceptoval. Keronise napadlo, že to zde ještě není aktualizované a proto zadal své pravé jméno a heslo. Ovšem ani to nefungovalo. Naopak – jakmile je zadal, aktivovaly se automatické obranné věže, které po něm ihned začaly střílet. Keronis stačil uskočit a schovat se za zeď, ale byl velmi zaražen.

Za pár minut ke vstupní bráně přijel nákladní vůz s logem Kybertroniku. Jeho řidič vystoupil a začal zadávat kódy do kontrolní stanice. Toho Keronis využil, vlezl pod auto a chytil se podvozku. Za chvíli se auto rozjelo a Keronis tak infiltroval dovnitř. Měl štěstí, auto zastavilo blízko přistávací plochy, kde stála loď *WarLord*, pravděpodobně i s Avalonem na palubě. Keronise neváhal ani chvíli – pustil se podvozku, vylezl z pod auta a rozběhl se přímo k otevřené nástupní rampě. To už ale na sebe upoutal pozornost všech vojáků. Začali střílet a párkrát se trefili. Zraněný Arghan se dobelhal dovnitř a zavřel za sebou rampu. Cestou do kokpitu poručil Avalonovi, aby ihned nastartoval motory a připravil se k odletu. Avalon byl očividně stále na jeho straně, protože rozkaz splnil. *WarLord* se vznesl a manévroval skrz protiletadlovou palbu, která se okamžitě spustila. Jeho obranné kanony sestřelovaly všechny řízené střely, které by ho mohly trefit. Za pár vteřin se loď dostala mimo dostřel.

Arghan pročetl lodní záznamy. Podle záznamu v Subrealitě to vypadalo, že 13. exekutiva vydala rozkaz zabít ho, z důvodu podezření, že je kacíř. Ihned si ale všiml, že síť CDN je pro něj uzavřená, takže si bude muset vystačit jen s veřejně přístupným Cybernetem. Ale i zde byla velká možnost, že ho Kybertronik skrz něj lokalizuje. Rozhodl se, že bude Cybernet používat jen v nejnútnejších případech. Dobrou zprávou bylo, že na palubě zůstal jeden Avatar III Ultra, pedipulátor *WarLord* i ponorka *WarLord* a všechny palubní robotické letouny.

Letadlová loď třídy *Hephaestus* plula plnou rychlostí vstříc korporační flotile. Doprovodná ponorka byla pryč, jeden člun *Athena* byl zničený, druhý měl vyražené kormidlo a poškozený pohon. Všechny Ocelové vosy byly zničeny. Z *Váček*, které vytáhly komando z ostrova, se na loď dostaly jen tři. Loď pronásledovaly ponorky Černé legie a zhruba před minutou vyhodili poslední hlubinnou nálož, kterou měli na palubě. Spojenecká flotila naštěstí odpověděla na nouzové volání a spustila kanonádu za loď a donutila tak ponorky klesnout hlouběji. To ovšem nemohlo oddálit nevyhnutelné. Pár torpéd už se dostalo dost blízko a pokud by zasáhly lodní šroub, byla by jen otázka minut než by poslaly loď ke dnu.

Hephaestus je nerychlejší letadlová loď Kybertroniku, dvě výmetnice falešných cílů v kombinaci s rotačními kulomety likvidovaly torpéda, ovšem ponorky Černé legie se přibližovaly a s každým metrem byl čas na likvidaci torpéd kratší a s každým torpédem se zásoba klamných cílů tenčila. Kapitán to všechno věděl. Stejně tak věděl, že spojenecká flotila je jedinou šancí, jak zachránit loď, ale současně, pokud se tak stane, budou vyžadovat jejich podporu při útoku na ostrov, který bezpochyby chystají a to by znemožnilo splnit jejich primární cíl, tedy dovést náklad zpět do Kyberportu.

Když už byli mezi korporačními loděmi, jedno torpédo prošlo palbou kulometů a protrhlo trup. Čtyři lodní šrouby byly vyraženy a strojovna se nezadržitelně plnila vodou. To znamenalo, že je jen otázkou času, kdy se motory zastaví a loď přijde i o poslední zbytky hnací síly. Mnohem horší ale bylo, že loď přišla o kormidlo a bylo na ostatních, aby uhnuli z cesty. Prakticky jen setrvačností loď pokračovala skrz flotilu a kapitáni ostatních lodí naštěstí stačili dost rychle uhnout z cesty. Jen trochu sklouzli po boku mishimského křižníku.

Teď už mezi nimi a ponorkami a flotilou Černé legie bylo dost lodí na to, aby byli v bezpečí, ale stalo se nevyhnutelné – motor se zastavil. Strojovna byla zatopena a nebyl způsob, jak škody opravit na moři. Pokud teď projde jediné torpédo, pak je s nimi konec. Při koncentraci plavidel kolem ho nemají šanci včas zachytit a zlikvidovat. Teď museli čekat a doufat. Snad korporační flotily udrží Černou legii na uzdě alespoň 14 hodin, které potřebuje nejbližší loď Kybertroniku na to, aby se k nim dostala.

Major Harison ležel na ošetřovně, stejně jako šest jeho muži, kteří přežili. Ostatní byli buď na palubě sestřelených Vážek, nebo nepřežili transport. Čekal, že přistáním na lodi vše skončí, ale výbuchy, které rezonovaly trupem dávaly jasně najevo, že zdaleka ještě nemají vyhráno a že možná smrt ze zbraní Černé legie vymění za utopení v rozbouřeném moři.

Šest flotil obléhalo ostrov Bell Regio. Největší vliv zde měl Bauhaus, který ze svých lodí začal odpalovat taktické střely V-120 s bojovou hlavicí naplněnou raketami Donnerschlag 4. V-120 vletěly hluboko nad území ostrova a vypustily svůj smrtící náklad protipancéřových raket. Každá raketa byla pečlivě nasměrována na nejmocnější vozidla Černé legie – hlavně dělostřelectvo, protiletectvou obranu a těžké tanky. Tyhle prvky totiž výrazně snižovaly možnost úspěšného vylodění. Po odpálení všech dvaceti V-120, to znamená 200 raket Donnerschlag, byla obrana ostrova v troskách, i když stále zde bylo dost pěchoty a monster.

Sophie Karlsteinová vyslala průzkumné letouny, aby obhlédly situaci. Fakt, že nebyly sestřeleny a úspěšně se vrátily na letadlové lodě dokazoval, že akce vyšla. Sophie vydala povel k vylodění. Bauhauské lodě vyrazily kupředu, následovány loděmi ostatních korporací a Kartelu. Když byly dostatečně blízko, spustily vylodovací čluny s pozemními vozidly a pěchotou. Stovky člunů se nezadržitelně blížily, i když mnoho jich bylo potopeno dělostřelbou lodí Černé legie. Po několika minutách čluny dorazily na mělčinu, otevřely své rampy a obrovské množství vojáků z nich vyskákalo do vody. Vozidla také sjela a brodění jim šlo poměrně lépe, než pěšákům.

Pobřežní stanoviště, které Černá legie narychlo vytvořila při své invazi, zahájily palbu z kulometů a děl. Razidé, Pretoriánští stopaři a útočníci, Neposkvrněné fúrie, Biotrollové a Ezoghúlové a mraky Nemrtvých legionářů se doslova vyvalili z džungle a spěchali na pobřeží, aby podpořili obranu. Korporační tanky a palebná podpora z lodí je ale rychle likvidovaly. Přesto velké množství korporačních vojáků padlo a pobřeží se brzy zaplnilo mrtvolami.

Nejúspěšnější invazní armádou byl Kapitól. Do čela svých jednotek nasadil důstojníky Blood 'n Guts, experty z CNF vycvičené speciálně pro takového případy. Ti rychle analyzovali situaci a sestavili plán do postup, dobytí území a vytvoření předmostí nutného pro zakotvení větších lodí a přísun posil. Černá legie se ale držela dlouho. Teprve vysazení těžkých tanků Bauhausu a bitevních pedipulátorů Mishimy přineslo zvrát. Po třech hodinách nepřetržitého boje byla Legie zatlačena zpět do džungle a důstojníci Blood 'n Guts se pustili do práce. Nákladní a transportní lodě přivezly provizorní kotevní mola a techniku pro vytvoření obrany. Za další čtyři hodiny už bylo vše na svém místě a na ostrov začaly proudit pozemní síly.

Námořnictva vyslala všechny své pěšáky a vozidla, ale armády zde měly mnohem větší zastoupení. Ty taky povedou hlavní útok na portál, podporovány letectvem a námořnictvem. Bauhausští Venušanští hraničáři a Džunglové komando byli vysláni na výzvědy. V džungli našli velmi překvapivé stopy – mrtvá těla vojáků Kybertroniku a jejich zničenou techniku. Vypadalo to, že Kybertronik zde nedávno provedl tajný útok. Sophie si uvědomila, že tohle byl zdroj toho nouzového volání, které slyšela. Celá věc ale bude řešena později, nyní je důležitý útok. Hraničáři informovali, že v okolí portálu nejsou jenom legie Algerotha, ale i ostatních Apoštolů. Bude velmi složité se tam probojovat, a pak bude nutné prolomit magický štít. O to se postará Marcus Denevius, až sem dorazí. Do té doby se musí oblast zajistit. Na moři však stále probíhal boj. Na západě, jihu a východě měla Černá legie ještě mnoho flotil, které vedly boj s flotilami lidstva. Ty měly za úkol zabránit jim, aby se dostaly na sever a zničily předmostí.

Falottiho letka, stejně jako bauhauská pozemní armáda, se stahovaly jak nejdál to šlo. Ovšem nezdálo se, že by je ty záhadné zrádné tanky pronásledovaly. Falotti věděl, že v tomto stavu se nemůže účastnit dalších bojů a proto odletěl na základnu v Bernheimu. Panzercopter Super potřeboval opravit, doplnit palivo a municí. Když konečně přistál, přiběhl k němu velitel místní základny a požadoval vysvětlení. Falotti všechno nahlásil a zeptal se, jak jsou na tom agenti s tím vyšetřováním. Zdálo se totiž, že na tohle Falotti sám nestačí. Velitel ale řekl, že o nich zatím nic neslyšel, což ovšem bylo pochopitelné. Bauhauská tajná služba si chtěla nechat tuhle záhadu pro sebe.

Sternbergovou napadlo, že posádka těch tanků se mohla stát terčem nějakého kouzla Černé symetrie. Nebylo by to nic neobvyklého, vzhledem k tomu, že stáli proti stoupencům Semaie. Ale tohle Wilfred vyvrátil. Kdyby Černá legie chtěla tanky obrátit na svoji stranu, udělala by to už na začátku bitvy. Tady se muselo jednat buď o nějaké špatně zaplacené žoldnéře, nebo nějakou speciální skupinu, která měla za úkol něco zakrýt něco nekalého.

Kapitán lodi Hephaestus na sebe mohl být právem hrdý. Podařilo se mu dostat loď z přímého nebezpečí a udržet jí na hladině do doby, než k nim dorazil lehký křižník, který je vzal do vleku. To ale nebylo to hlavní – nejdůležitější bylo, že dokázal přesvědčit kapitána kapitolské lodi, který se jim začal poněkud nepříjemně věnovat o pravdivosti jejich krycí verze. Vysvětlil mu, že byli na tajné průzkumné misi, jejíž utajení bylo nezbytné proto, aby se minimalizovalo riziko, že se o ní doslechne nějaký zrádce a donese avízo Černé legii.

Pravda, kapitolský kapitán sice zprvu nevěřil, ale když šel „s pravdou ven“ a řekl, že také šlo o to vyrukovat s taktickými informacemi v pravý čas a udělat si očko u Kartelu, tak to spolknul i s navijákem.

Pravda, měl trochu obavy, když byl nucen nechat kapitána promluvit s majorem Harisonem, ale i on podpořil krycí verzi a poskytl mu to, co chtěl slyšet – tedy taktické informace o jednotkách nepřítele. Tedy alespoň nějaké kusé údaje. O pár hodin později se k nim připojil druhý křižník, na který byly přeloženy bedny s nákladem i ranění a tato loď, nezpomalena vlečením znehynběné a napůl potopené letadlové lodí, zamířila plnou rychlostí ke Kyberportu.

Pozemní maršál Piquarde oslavoval. Informace, kterou získal od Bogueuse, mu pomohla rozmístit jednotky na strategických bodech. Černá legie byla zastavena v průsmycích a údolích a nemohla pokračovat. Všechny její jednotky, které pronikly do vnitrozemí, byly rozdraceny letkou bitevních helikoptér pod vedením kapitána Wilfreda Falottiho. Bylo to radostné vítězství, i když během leteckého útoku bylo mnoho strojů a posádek ztraceno. Zbýlé helikoptéry nyní pročešávají terén a likvidují přeživší Legionáře. Bratrstvo, pod vedením Denevia, se zcela přeskupilo a odtáhlo směrem k pobřeží. Tady už nejsou jeho služby potřeba. Denevius se nalodil na svůj juggernaught *Holy Fury* a s velkou invazní flotilou se vydal k pobřeží Bell Regio, jehož vody byly doslova zahlceny loďstvy lidstva.

Zatímco moře na mnoha místech hořelo, tedy přesněji obrovské louže paliva z potápějících se lodí, Arghan Keronis na palubě svého letounu prolétal okolo. Pod ním zuřila taková bitva, že si jeho *WarLorda* nikdo nevyšiml. Teď, když mu byli všichni v patách, se musel nějak schovat. Prozkoumal Cybernet a dozvěděl se o opuštěném ostrůvku v souostroví Graveton. Zadal kurz a za pár hodin již přilétával k ostrůvku. Než přistál, otevřel nákladový prostor své lodí a vypustil z něj ponorku *WarLord*. Potom přistál na mýtině uprostřed džungle a pokácel pár stromů. Jejich větve poté natahal k lodí a dokonale ji zakryl. Avatara nechal uvnitř, bude tu hlídat a informovat ho o dění na ostrově. Pak si sbalil všechno nejnnutnější a vydal se k pobřeží, kde čekala jeho ponorka s Avalonem na palubě. Nastoupil dovnitř a vyplul asi pět kilometrů od ostrova.

V Cybernetu totiž našel zakódovanou informaci jistě tajné agentury Kapitolu, kterou mu pomohl Avalon odtajnit. V ní se psalo o podmořské základně, kterou používali bauhausští ropní těžaři jako centrum údržby a oprav místních ropovodů. Základna je malá, mnohem menší než klasická Dómová města, kterých bylo v Polarii dost. Tohle je spíš jen obyčejná stanice na dně oceánu, která je opuštěná od těch dob, co bylo zdejší ropné naleziště vyčerpáno. Ponorka *WarLord* začala klesat do hlubin, svými reflektory rozháněla různé mořské živočichy. Keronis vše sledoval z kokpitu. Stanice byla zchátralá a neosvětlená, naštěstí nevypadalo, že je nějak výrazně poškozena. Ponorka vplula do doku a Keronis vystoupil. Vzduch byl zatuchlý a vlhký, ale bylo štěstí, že tu byl vůbec nějaký. Po pár minutách našel hlavní energetický rozbočovač a nahodil generátory. Osvětlení se rozzářilo a některé počítače se zapnuly. Keronis se mírně usmál a zamnul si ruce...

Joseph Black shromáždil všechna potřebná vědecká hlášení o analýze Keronise a odeslal je Sargasisovi. Testy provedené Černou symetrií odhalily něco velmi zajímavého – Keronisovo tělo je extrémně staré, starší než samotná lidská kultura. Ani to nedávalo smysl, protože že by existoval někdo tak starý je nepravděpodobné. Pokud ano, Černá legie by se o něm už dávno dozvěděla. Když kacíři zkoumali Keronisovu duši, zjistili ale, že podléhá nějaké časoprostorové anomálii. Nedokázali to přesně určit, protože než se pustili do závěrečných testů, subjekt jim utekl. Sargasis informace předal Semaiovy, aby si u něj zvýšil prestiž. Semai je poté rozdal ostatním Apoštolům.

Nejen Černá legie ale pracovala. Bratrstvo vyslalo zatykač na Venuši, o které si myslelo, že tam Keronis utekl. Zpráva se dostala do Heimburgu i Volksburgu a rychle se šířila mezi Inkvizitory i Revizory. Je ale zřejmé, že Keronis je prozatím vedlejší. Nejprve je nutné zničit portál a zastavit šíření Černé legie.

Útok na Bell Regio probíhal dobře, ale čím více se lidské armády přibližovaly do jeho středu, tím byl odpor těžší. Naštěstí k ostrovu připlula flotila Bratrstva s Deneviem na palubě vlajkové lodí, aby snažení podpořila. Opustily ji všechny výsadkové čluny, které rychle přirazily ke břehu a vysadily všechny pozemní jednotky, které mělo Bratrstvo zrovna k dispozici. Mezi nimi byl i Denevius, který se spojil s místními veliteli a rychle postupoval k portálu.

Cestu bylo snadné najít – celý koridor džungle byl vykácen postupující armádou těžkých tanků. K portálu takhle vedly celkem tři uličky a pěchota a jízda postupovaly desítkami menších. Odpor Černé legie byl dost silný, ale s pomocí Bratrů byl na mnoha místech proražen. Mystikové a Strážci Umění sesílali ty nejmocnější kouzla a spalovaly celé kohorty Černých legionářů. A tak, po pěti hodinách intenzivního boje, dorazily přední linie až k portálu. Byl obklopen vysokými obrannými věžemi, postavenými sice narychlo, ale přesto velmi odolnými. Na jejich vrcholcích byly těžké kulometry, granátometry a kanony, které zasypávaly útočníky těžkou palbou. Těžké tanky a obří bytosti vystoupily z husté džungle a korporační vojáky doslova drtily.

Předsunuté jednotky bauhauského Džunglového komanda však našly skrytou trasu, kudy je možné nepozorovaně obrannou linií prostoupit. Byla to malá říčka, která pramenila kdesi v centru ostrova a vlévala se do moře. Džunglové komando si vyžádalo několik lehkých říčních člunů, které ihned dostalo. Deset člunů se plavilo po řece, zcela nepozorováno. Asi pět kilometrů od břehu při tom probíhala velká bitva.

Když vojáci pronikli skrz obranu, zakotvili a vydali se do hloubi lesa. Skrývali se v keřích, ve vysoké trávě a v močálech, takže kolemjdoucí Černí legionáři je vůbec nespátřili. Pak vojáci spatřili něco jako hlavní obrannou pevnost – byl to spíše opevněný tábor. Průzkumník komanda ho prohlédl dalekohledem a zjistil, že uvnitř se nachází pět níže postavených Nefaritů, kteří vykonávají příkazy svých nadřízených. Z komanda bylo ihned vybráno pět ostřelovačů, kteří vylezli na stromy a zaměřili své cíle.

Nefarité procházeli po nádvoří tábora a kontrolovaly stavy svých kohort. Pak velitel komanda vydal rozkaz a pětice ostřelovačů vystřelila, téměř současně. Nefarité dostali zásah do hlavy a padli na zem. V tu chvíli tábor ožil, a byl dost našťvaný. Zástupy legionářů všech Apoštolů vystoupily a začaly pročešávat okolní les. Teď na řadu přišla těžkopalebná podpora. Džunglové komando zahájilo mohutnou palbu z rotačních kulometů, a začalo se postupně stahovat. Jakmile se k Legionářům na frontě donesla zpráva, že jejich přími nadřízení jsou mrtví, začali se stahovat k táboru a portálu, což bylo dobře. Korporační armády ještě zesílily svůj útok.

Ačkoliv Pozemní maršál Piquarde prohlásil linii na kontinentě Ishtar Terra za úspěšně ubráněnou, skutečnost byla jiná. Legie ze Sargasisovy citadely byly sice zastaveny, ale stále zde bylo dost legií čtyř dalších Vojevůdců. Bauhauská armáda, nyní bez pomoci Bratrstva, bránila linii před nově přichozími jednotkami nepřitele. Wilfred Falotti ve svém Panzercopteru se vrátil z letecké základny pomocí helikoptérovým oddílům Vzdušné flotily, ale Černá legie si zapamatovala jeho předchozí útok a nyní ho čekala připravená.

Když helikoptéra přilétla, bitva již probíhala. Černá legie složená ze stoupců čtyř Apoštolů byla rozptýlena na širokém území. Vzdušná flotila a pozemní armády se sem postupně stahovaly, aby mohly Legii obklíčit. Panzercopter Super měl novou zásobu munice a tak nemusel šetřit. Falotti spustil palbu na nejnebezpečnější cíle, ale nezapomněl Sternbergové připomenout, aby sledovala bitevní pole a pátrala po těch záhadných tancích. Jestli se tentokrát na bitevním poli objeví, Falotti nebude váhat a zničí je.

Černá legie se bránila dobře, byla odhodlaná ubránit své pozice za každou cenu. Legionáři bojovali do posledního muže. Obrovská monstra drtila pěchotu a lehká vozidla bez větších obtíží. Stíhačky a helikoptéry kroužily nad džunglí a ostřelovaly útočící Bauhausany. Ovšem Vzdušná flotila si počínala dobře. Falotti osobně sestřelil několik desítek vrtulníků. Bylo to snadné, Legie zde měla pouze lehké podpůrné stroje, které neměly příliš silné pancéřování.

Horší to ovšem bylo s pozemními jednotkami, které byly opět dokonale ukryty v hustém porostu. Rakety a protiletadlové kanony způsobovaly Bauhausu největší ztráty. Palba byla velmi hustá a bylo obtížné se jí vyhnout. V jedné chvíli se stalo, že Panzercopter Super dostal kritický zásah do raketometu...

Kybertronický křižník třídy Hera proplul bez větších potíží až na dohled domovskému Kyberportu. Bez větších potíží tedy znamená, že loď byla stále schopná plavby a nenabrala tolik vody, aby jí to vážně zpomalilo. Během své cesty se totiž křižník stal opakovaně cílem útoků osamocených ponorek, které potápěly zásobovací lodě a jiná plavidla, která se jim nemohla efektivně bránit. Křižník nebyl vyzbrojen na boj s ponorkami, ovšem díky tomu, že se k němu připojily postupně dvě ponorky třídy Chronos, jejichž úkolem bylo tyto záškodnické ponorky lovit, dostal se až sem. V momentě, kdy se dostali až do oblasti chráněné inteligentním minovým polem, nebylo pochyb o tom, že jsou z toho venku. Jak to u utajovaných misí bývá, tak se v přístavu nic zvláštního nedělo. Jen se jedna loď vrátila z rutinní monitorovací plavby a bude potřebovat pár dnů v suchém doku, aby se dala zas dohromady.

Mise byla skončena. Byly ztraceny tři Vážky, všechny Ocelové vosy i veškerý doprovod letadlové lodi, která byla znehybněna a je vlečena do přístavu. Z výsadku na ostrov přežilo pět mužů. Při jejich stažení z ostrova bylo obětováno šest Attilů. Ačkoliv toto měla být malá a nenákladná akce, tak byl výsledek poněkud jiný. Se ztrátou Kyberportského komanda se počítalo, ale pokud jde o poškozená a zničená plavidla, tak v tomto směru předčily škody očekávání. A co z toho? Nějaké neužitečné informace o rozložení sil na ostrově a to, že připravili Černou legii o zásilku zbraní, nějaké bezvýznamné kacíře a legionáře, pár Pretoriánských útočníků a několik letadel. Způsobili Černé legii jen o něco málo větší škody, než Černá legie jim, ovšem není pochyb o tom, že pro Kybertronik jsou tyto ztráty citelnější než pro Černou legii.

Nejednalo se o nic tak strašného, ale byl tu háček. Se zmizením Keronise bude těžké najít dostatečně schopného vědce, který by mohl být nasazen na výzkum získané Černé technologie. A bez bližších znalostí Černé technologie nebude možné dále vylepšovat stínění proti Symetrii. Pokud tento problém nevyřeší, byla celá tahle mise zbytečná.

Vzhledem k aféře s Keronisem a zvýšenému zájmu Bratrstva by však takovýto výzkum nebyl zrovna vhodný. Příkladně ne teď. Získané předměty budou uloženy do zapečetěných schránek a odvezeny na některou odlehlou základnu, kde budou uschovány do doby, než se na nich bude moci začít pracovat. I v případě, že by se to provalilo, pak nebude problém svalit vinu na velení základny – problém by to byl v momentě, kdyby se Černá technologie našla v nějakém centru Kybertroniku.

Bez ohledu na to, jakou silou nyní Černá legie udeřila, je boj s ní běh na dlouhou trať a tak se v budoucnu snad najde příležitost, jak takto získaný materiál využít. Stále tu však byl problém jménem major Harison. Ačkoliv se o jeho užitečnosti nedalo pochybovat, nebylo možné ani popřít, že způsobuje i velké škody. Nakonec se tento problém však elegantně vyřešil. Major Harison bude převelen k jednotce, která má brzy přejít pod taktovku Kartelu a rozšířit sbory Doomtrooperů.

Panzercopter Super se zmítal v plamenech. Zničení jeho palubní zbraně způsobilo zažehnutí munice. I když byla skladována v odděleném, dobře pancéřovaném prostoru, tlaková vlna narušila integritu trupu. Celé pláty pancíře odpadly a v boku se zjevila velká díra. Bombometčík byl na místě mrtev. Teplota v zadní části helikoptéry tak narostla, že oba kulometčíci vzplanuli. Sternbergová duchapřítomně popadla hasící přístroj a začala na ně pouštět pěnu. Ale nestačilo to, za chvíli byli mrtví. Celá pilotní kabina se zaplnila dýmem a nedalo se v ní pořádně dýchat.

Wilfred Falotti dělal, co uměl. Křečovitě svíral knipl a snažil se stroj ovládnout, aby s ním mohl bezpečně přistát. Ale šlo to špatně. Pak došlo k další explozi – levý motor se rozletěl na kusy. Následovala druhá exploze, během které letoun přišel o pravý motor. Zbýval mu už jen jeden, prostřední. Ten ale příliš výkonu neposkytoval. Helikoptéra začala prudce klesat. Aby znovu nabrala výšku, musel Falotti shodit všechny bomby, které ji dosud tížily v nákladovém prostoru. Stiskl tlačítko a pumovnice začala postupně odhazovat jednu za druhou. Bomby dopadaly na zem a devastovaly džungli. Bezděky tak helikoptéra zničila několik oddílů Legionářů.

Pak se zásoba bomb vyčerpala a helikoptéra se odlehčila. Wilfred nad ní získal částečnou kontrolu a srovnal kurz. Jenomže nemohl letět příliš daleko. Během exploze se zřejmě protrhly palivové nádrže. Helikoptéra znovu ztrácela výkon. Falottimu i Sternbergové bylo zcela jasné, že musí nouzově přistát – a to okamžitě. Sternbergová vyhlídla vybombardovanou část lesa. Byla sice obklíčena Černou legií, ale na tom teď nezáleželo. Falotti nastavil kurz a helikoptéra se řítila k zemi. Oba členové posádky se pevně připoutali ke křeslům, protože náraz bude zřejmě dost silný. Panzercopter Super klesal jako kámen. Během pěti vteřin dosáhl země a prudce se do ní zabořil...

Když se Falotti probрал z bezvědomí, zjistil, že helikoptéra je obklíčena několika desítkami Černých legionářů. Laura stála u dveří do kabiny, v ruce svírala karabinu a střílela z ní na všechny okolo. Falotti po chvíli sáhl pod křeslo, vytáhl druhou karabinu a přidal se ke své kopilotce. Ta již prý zavolala o pomoc, ale Bauhauští vojáci mají dost problémů, takže bude trvat nějakou dobu, než se k nim proboují. Do té doby musí odolávat sami. Oba stříleli, jak nejlépe dovedli. Legionáři padali jeden za druhým. Ovšem munice docházela závratným tempem. Když došla úplně, Wilfred a Laura už moc šancí neměli. A záchrana stále nikde.

Legionáři se přibližovali a neustále stříleli. Laura a Wilfred naskočili do kabiny a zamkli se v ní. Bylo zcela jasné, že dnes zemřou. Otázkou bylo pouze jak. Pak nastalo ticho, protože Legionáři ve střelbě ustali. Uvědomili si, že protivník se už nemůže bránit. A oba přeživší věděli, co s takovými lidmi Legionáři dělají. Chytí je, zajmou a přemění ve svých distorzních komorách na Nekromutanty, nebo něco mnohem horšího. Každopádně, osud horší než smrt. Wilfred pohlédl na poslední bombu, která dosud zbyla v pumovnici. Laura chápatě kývla. Legionáři se už začali dobývat dovnitř. Jejich zmutované pařáty už sahaly na čerstvé lidské maso ve snaze chytit ho a vytrhnout.

Falotti i Sternbergová se společnými silami zapřeli a vši silou vrazili do detonátoru na špičce bomby. Následující exploze roztrhala helikoptéru na kusy, které se rozletěly po celém okolí. Tlaková vlna nadělala z Legionářů jen krvavou břečku. Bauhauští vojáci, kteří tuto oblast sledovali dalekohledem, si všimli velké ohnivé koule na místě, kde do té doby ležela havarovaná helikoptéra. Rychle pochopili, co se stalo, a odvolali záchranné týmy. Bylo po všem.

Vyšetřování Bauhausu došlo k závěru, že ony záhadné agresivní tanky postavilo ve skutečnosti Bratrstvo. Jejich vývoj začal již za Velké bitvy o Ganymedes. Bratrstvo na něm již nějakou dobu shromažďovalo technologii, kterou tam Kybertronik zanechal během Ganymedského incidentu. Ze získaných vzorků a součástek postavili Bratři v pěti tamních tajných základnách dvacet UI bitevních tanků. Tyto tanky byly naprogramovány k útoku proti lidstvu. Mělo to vypadat tak, že tyto tanky zkonstruoval Kybertronik a poskytl je Černé legii a ta je následně použila pro své účely. Měl to být usvědčující důkaz, že Kybertronik spolupracuje s Temnotou. Nakonec ale v programování došlo k nějakým zkratkám, takže se tanky obrátily nejen proti lidstvu, ale i proti Černé legii. A takový výsledek se jako přesvědčivý důkaz příliš nehodil.

Mortifikátoři Bratrstva se ale postarali o to, aby se toto zjištění nikdy nedostalo na veřejnost – agenty Bauhausu jednoduše umlčeli a všechny důkazy a hlášení zničili. Všechny tanky byly posléze nalezeny a zničeny bauhauskou dělostřelbou tak mohutnou, že po sobě nezanechaly žádné použitelné stopy. Bratrstvo projekt ukončilo.

Když byla oblast džungle vyčištěna, Bauhaus našel trosky Panzercopteru Super. Byly zcela zničené, takže helikoptéru už rozhodně nešlo opravit. Firma Klein Helitek došla k závěru, že tento prototyp měl příliš mnoho vad, které ho nakonec stály jeho existenci a život pěti členů posádky. Projekt Panzercopter Super byl proto okamžitě zastaven. Firma se rozhodla pokračovat ve vývoji jiných helikoptérů.

Wilfred Falotti a Laura Sternbergová byli posmrtně vyznamenáni vysokými medailemi, stejně jako jejich podřízení. Ironií bylo, že se nikdy nedozvěděli, co byly ty záhadné tanky zač, i když během Velké bitvy o Ganymedes sami bránili výzkumné základny, které za ně byly vlastně zodpovědné. Bauhauská Vzdušná flotila přišla o mnoho schopných pilotů, kteří se dokázali vyrovnat i těm z Kapitolu. Bude trvat dost dlouho, než vycvičí další...

Na ostrově Bell Regio se útočná síla Bratrstva konečně probojovala až k portálu. Obranné věže byly zatím rozstříleny dělostřelbou z bauhauských houfnic. Denevius se vyzbrojil svým AC-41 Rozhřešitelem v jedné a mečem v druhé ruce. Zhluboka se nadechl, pomodlil se ke Kardinálovi a Světlu a rozběhl se do bitvy. Tohle bylo poprvé za dlouhou dobu, co se utká s nepřítelem tváří v tvář. Rychle vzpomínal na všechna svá cvičení šermu a střelby, ale času na to moc neměl, protože sotva co vyběhl, objevil se přímo proti němu Nemrtvý legionář. Denevius neváhal ani chvíli a mečem ho přesekl vejpůl.

Ani nevěděl jak, ale najednou se ocitl uprostřed oddílu Nemrtvých legionářů. Sekal kolem sebe mečem a řetězovým bajonetem kulometu a porcoval nepřátele na kousky. Vojáci Bratrstva byli všude kolem a bojovali dost statečně. Za chvíli se k nim přidali i vojáci korporací a Kartelu. Za pár dalších minut se už síla dostala až k portálu samotnému. Denevius zahlédl několik Mystiků, jak sesílají kouzla chránící postupující vojáky. Jinak by totiž hustou palbu kulometů nikdo z nich nemohl přežít.

Džungle okolo portálu byla vykáčená a země zcela spálená, takže pohyb tu byl snadnější. Jakmile se dostal Denevius na dosah, na nic nečekal, odhodil zbraně a začal kouzlit. Ihned ho obklopili jeho věrní spolupojovníci, aby ho chránili vlastními těly. Denevius se rozhodl seslat několik kouzel z různých aspektů Umění, aby byl efekt co nejsilnější. Ponořil se do hlubokého transu, polohlasně mumlal zaříkávadla a rukama naznačoval různá gesta. Jeho postava začala zářit.

Ale Inkvizitor cítil, že magické pole okolo portálu je na něj příliš silné. Nemohl ale přestat, jinak by se mu to už nikdy nepovedlo. Navíc zaslechl hlášení vojáků, že Mystikové padli, takže nejlepším kouzelníkem je zde právě on. Všechno teď záleželo jen na něm. Soustředil všechny své psychické síly k jednomu mohutnému magickému úderu. O pár vteřin později se bitevní pole zalilo bílou září, přes kterou nebylo nic vidět.

Pak záře zanikla a vojáci zjistili, že dělostřelecké granáty mohou dopadat až na kamenný povrch portálu. Všechno co mohlo střílet, střílelo. Granáty, projektily, rakety, bomby – všechno se soustředilo na portál, který byl pomalu drcen na kousky. Černí legionáři se chtěli bránit, ale zřejmě je ta záře nějak oslepila, takže byli většinou dezorientovaní a jen tak pobíhali okolo. Za chvíli se portál zhroutil sám do sebe, což vyústilo v další výboj záře, tentokrátě temně červené.

Do půl hodiny byla Černá legie v okolí portálu zničena. Do pěti hodin byla vyhnána z ostrova, a o pár dalších hodin později byla zahnána i její flotila. Bratři prohledávali bojiště okolo portálu a v kamenných ruinách našli Denevia. Byl v bezvědomí. Seslání kouzla ho velmi vyčerpalo. Inkvizitor byl proto ihned odvezen do Heimburgské katedrály. Ostatní vojáci zatím oslavovali, nejvíce tedy Bauhaus.

Bauhauské Ministerstvo Pravdy ještě ten den shromáždilo všechny videozáznamy svých válečných zpravodajů, které upravilo pro potřeby korporační propagandy a vypustilo do éteru. Občané Bauhausu si tím zpravili svoji pokleslou morálku a dokonce je to vyburcovalo k akci. Následné útoky Bauhausu zabraly všechna území, která mu Černá legie vzala, hlavně tedy posvátné místo na poloostrově Cardinal Peninsula.

Situace v Heimburgu se uklidnila, kacířské operace byly ukončeny brutálními zásahy bauhauských bezpečnostních sil a Inkvizice. Celý povrch Venuše byl prozkoumáván, ale zdálo se, že Černá legie se stáhla do svých území a už žádné další útoky nechystá, alespoň prozatím. Každopádně, Velká bitva o Venuši byla zatím největší ze všech Velkých bitev a vyžádala si největší oběti. Je zřejmé, že příští Velká bitva, pokud nějaká bude, bude mít rozhodující vliv na sílu lidstva. Ale ať dopadne jakkoliv, ta další bude už zcela jistě osudná...

Velká bitva o Venuši trvala od 6. října do 2. prosince 1288 YC.

Frakce	Nasazeno vojáků	KIA	MIA	Přeživší
Bauhaus	90.000	45.000	1.030	43.970
Kapitol	70.000	33.000	355	36.645
Mishima	60.000	28.000	202	31.798
Kybertronik	40.000	19.000	39	20.961
Imperiál	50.000	30.000	108	19.892
Kartel	40.000	25.000	254	14.746
Bratrstvo	50.000	39.000	745	10.255
Lidstvo (celek)	400.000	219.000	2.733	178.267
Černá legie (celek)	550.000	220.000	3.845	326.155

